

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Састављен дана 09.03.2004. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињам присутнима што мало каснимо са почетком претреса, имали смо проблема техничке природе, вероватно сте обавештени, а надам се да више тих проблема неће бити па ћемо моћи да радимо нормално.

Дакле, објављујем почетак заседања у предмету овог суда Одељења за ратне злочине предмет је К.В. 1/2003, суд ради у већу које је у саставу Гордана Божиловић – судија члан већа, пардон Гордана Божиловић-Петровић, Винка Бераха-Никићевић – судија члан већа, ја сам Веско Крстајић и председник сам овог већа, а записник води Славица Јевтић.

Питам странке да ли имају примедби на састав већа?

Председник већа објави почетак заседања, те састав већа, странке сагласно изјављују да немају примедби на састав већа. Потом председник већа објављује да је предмет претреса кривично дело из чл. 144 Кривичног закона СФРЈ, дакле предмет овог претреса је кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона СФРЈ, извршење тог кривичног дела се ставља на терет овде присутним оптуженима по оптужници коју ћемо нешто касније чути. Да видимо ко је ту присутан:

Заменик ОЈТ Душан Кнежевић је ту, Драгољуб Станковић, такође, браниоци за оптуженог првог реда Мирољуба Вујовића су браниоци:

За Мирољуба Вујовића један од бранилаца Ненад Петрушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто да се договоримо колеге, ово је све ново и за овог председника већа и за вас, већину бранилаца претпостављам, у смислу рада у овој судници која је на овај начин технички опремљена. Када добијете реч морате укључити микрофон са тим црвеним дугметом, представити се, увек се представити да би ови људи, који ће касније овај аудио запис скидати у виду транскрипта, могли да знају ко је тај ко се обраћа суду. Дакле, за оптуженог Вујовић Мирољуба браниоци су присутни, адвокати Петрушић и Заклан, тако, оптуженог Вујановић Станка бране браниоци присутни, јел тако, Перковић Мирослав и Кушар Драгана, хвала лепо. Оптуженог трећег реда Перић Јовицу адв. Јеврић Зоран, хвала. Добро, ја видим овде да је за оптуженог Војиновић Мирка адв. Срето Качар.

Адвокат КАЧАР: покојног Мирка Војиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, о томе ћемо нешто касније. За опт. Атанасијевић Ивана.

Адвокат Војислав Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега Вукотићу. За оптуженог Маџарац Предрага је

Адвокат Перески Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за опт. Војновић Милана, колега Вујин Милан и колега Славиша Продановић. Хвала лепо колеге.

Оптужени Вујовић Мирољуб је ту, опт. Вујановић Станко је ту, опт. Перић Јовица је ту, хвала, опт. Атанасијевић Иван, опт. Маџарац Предраг и опт. Војновић Милан, хвала лепо.

Дајте изведите опт. Вујовић Мирољуба да утврдимо његов идентитет. Станите овде господине Вујовићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца је?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Лука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Марија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме је?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Лакић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: 8.3.1963. у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару, настањени сте у Новом Саду, јел тако?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Умска бр. 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ул. Нова бр. 71.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сад је Умска бр. 17, то је Нова 71 број 17 стари назив сад је променила у Умска бр. 17, а била је Нова 71 бр. 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: бр. 17. Ви сте Црногорац, држављанин СРЈ, јел тако, видим у овим Вашим подацима овде се види да сте приватник, шта то значи?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Имам, власник сам приватног предузећа ПП «Ибис» у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењени, сте, двоје деце имате, старих 8 и 10 година, јел тако, писмен, завршио средњу школу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Трговачку грађевинску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војску служио у Никшићу 1971. године. Шта имате од имовине, мисли се на непокретну имовину?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па са оцем сам и мајком, сад је легализација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате кућу, стан, земље неке, нешто?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, ништа али имам кућу у Новом Саду, значи на оцу која је сад на легализацији, значи још није легализована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се води против Вас неки други поступак?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приступи оптужени Вујовић Миролуб, о себи даје личне податке сагласно записнику од 06. јуна 2003. године. Хвала господину Вујовићу. Вујановић Станко.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, немате неки надимак?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранко. Мајке?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Љубица, Поповић, девојачко презиме Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте када и где?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: 30. новембар 1959. у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Београду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У Земуну, ул. Лазара Мамузића 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 21, по народности Србин, држављанин СРЈ, јел тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутолимар.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запослени.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењен, отац двоје деце.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 13 и 22 године.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23. Писмен завршио средњу школу, коју само реците?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Средњу стручну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: ШУ, Школа ученика у привреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутолимар сте. Војску служио у Београду 1978. године, шта имате од имовине?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Власник стана на овој адреси, јел тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: На овој адреси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се против вас води неки други поступак?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Потом оптужени дакле, Вујановић Станко о себи даје личне податке сагласно записнику о испитивању од 6. јуна 2003. године. Хвала лепо, можете сести.

Оптужени Перић Јовица.

Господине Перићу, да ли имате неки надимак.

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Ратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Љубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Исто Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: 20.01.1965. године у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Новом Саду, јел тако?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Насеље Сајлово бр. 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бр. 20. Србин, држављанин СРЈ, по занимању сте радник, запослен у...

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: У индустрији меса «Матијевић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У индустрији места «Матијевић», ожењен.

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деце имате?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Двоје. 8 и 5 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8 и 5 година, писмен, завршио средњу школу, јел тако, војску сте служили, када и где?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: 84. године у Руми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта имате од имовине?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Имам кућу која је сада у процесу легализације, у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас?

ОПТ. ПЕРИЋ ЈОВИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О себи даје личне податке сагласно записнику о његовом испитивању од 6.6.2003. године. Хвала господине Перићу.

Оптужени Атанасијевић Иван.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Добар Дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Атанасијевићу, Атанасијевић Иван, јел тако, раније сте се звали ако сам добро схватио Хусник Ивица?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Хусник Ивица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте мењали лично име и презиме?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате неки надимак.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ико.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Јелице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њено девојачко презиме је.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Атанасијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: 29.04.1961. у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Крушедолу, јел тако, улица?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Путиначка бр. 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 5 и 6.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: 5, била је забуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да је то. Србин, јел тако држављанин СРЈ.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Угоститељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угоститељ. Јел сте запослени, нисте, немате неког посла.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењен јел тако, отац двоје деце, колико су деца стара.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: 5 и 6 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршио средњу школу, то је ово ШУП за угоститељство. Војску служио у Умагли у Пули 1979. и 1980. године. Шта имате од имовине? Немате непокретну имовину?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете сести. Који о себи дакле даје оптужени Атанасијевић Иван, који о себи даје личне податке сагласно записнику од 26.06.2003. године, који исправља утолико што наводи да је настањен у Крушедолу, ул. Путиначка бр. 5, те да су деца стара 5 и 6 година.

Оптужени Маџарац Предраг.

Господине Маџарац, звани Пеђа, јел тако?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан, мајке?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Љубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Абрамовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: 6.7. у Вуковару 1971. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1971. године у Вуковару, живите где у?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Бачкој Паланци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бачкој Паланци, улица?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Гундулићева 77.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 77, Србин, јел тако, држављанин?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, СЦГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србије и Црне Горе, радник без запослења.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате од имовине.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од имовине, ожењени сте.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли деце?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Троје деце, војску сте служили.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: 1990. 91., 6 месеци Бијељина, 6 месеци Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја видим овде у овим подацима да се против Вас води неки поступак пред Општинским судом у Новом Саду, јел то још увек актуелно.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Ја сад тачно не знам шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко крив. дело помагања из чл. 233, јел тако, јел знате шта је с тим било.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Па бранилац боље зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сте осуђивани?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: : Дакле, добро за овај поступак....

Кажите: Оптужени Маџарац Предраг о себи даје личне податке сагласно записнику од 11.11.2003. године и допуњује их утолико што наводи да је име његове мајке Љубица, њено девојачко презиме је Абрамовић, да има троје деце и да је војску служио 1990. године у Бијељини. Исказује да не зна шта је било с овим поступком пред Општинским судом у Новом Саду који је својевремено против њега вођен. Ближе податке би о томе могао дати његов бранилац. Хвала лепо господине Маџарац. Седите.

И оптужени Војновић Милан.

Господине Војновићу, да ли је Ваш надимак «Мићо Медоња»?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца је?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Милка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође Војновића. Без и, јел тако?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Да, да, Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте где?

ВОЈНОВИЋ МИЛАН: У Црном Потоку, Вргин Мост,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Вргин Мост. Када?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 28.5.1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. или 29.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 28., 28.05.1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овде стоји у овом записнику 29.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па има пар грешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите где у?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: У Зрењанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрењанину, улица.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Владимира Цветкова бр. 62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 62, Србин, јел тако, држављанин Србије и Црне Горе, по занимању?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Текстилац.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Текстилац да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењен, отац двоје деце, је ли су деца пунолетна?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Јесу пунолетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пунолетни су.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 1981. и 1983. годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте завршили основну школу, јел тако, војску служио у Задру 1967. године?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 68. и 1969. сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Власник сте куће на датој адреси, јел тако?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Власник куће сам, молићу за исправку, тамо пише 180 квм а кућа је 80 квм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80 квм.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: То је грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани, да ли се неки други поступак води против Вас?

ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Кажите: и Оптужени Војновић Милан о себи даје личне податке сагласно записнику од 19.11.2003. године који исправља утолико што наводи да је рођен 28. маја 1948. године, те да од имовине има кућу од 80 квм а не 180 како то стоји у овом записнику. Хвала лепо господине Војновићу. Седите.

Потом председник већа оптужене поучава да пажљиво прате ток претреса, да могу предлагати доказе, да могу по одобрењу председника већа постављати питања саоптуженима, евентуално сведоцима и вештацима који би на претресу били саслушани.

Дакле, ово је записничка констатација, господо Вујовићу и остали слушајте шта ко говори, пратите ток претреса, ви имате право дакле да дајете објашњења, коментаре везано за доказе које ћемо ми у овом претресу извести, да постављате питања саоптуженима, односно касније кад то дође на ред у току овог претреса сведоцима и вештацима.

Констатује се да је у судски спис дана 20. фебруара 2004. године примљен лекарски извештај са Института за хирургију Клиничког центра у Новом Саду о здравственом стању оптуженог Војиновић Мирка из кога произилази да је овај оптужени и даље у критичном стању, те да не може приступити на главни претрес.

Такође, председник већа обавештава присутне да је дана 8. марта 2004. године телефонским путем обавештен од Управе Округног затвора у Новом Саду а и од дежурног истражног судије Округног суда у Новом Саду Александра Татића да је оптужени Војиновић Мирко тог дана у јутарњим сатима преминуо на Одељењу за интензивну негу и реанимацију, а непосредно пре почетка, извињавам се, на Одељењу за реанимацију тог института у Новом Саду, а дана 9.3.2004. године у суд је у овај спис за примљена и службена белешка наведеног дежурног истражног судије о томе да је обавештен о смрти оптуженог Војиновић Мирка, те да је наредио пренос леша и обдукцију у Заводу за судску медицину Центра у Новом Саду.

Дакле, ја претпостављам да сте ви извршили увид у спис предмета и знате за тај извештај о здравственом стању, сада извесно је већ, мада још увек наравно немамо сигурне потврде о смрти, типа извода из матичне књиге умрлих. Ово је само ова информација коју имамо тек ће пуна потврда смрти за овог, нажалост сад већ покојног, уследити касније. Је ли има у том смислу предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Предлажем да се раздвоји поступак у односу на Војиновић Мирка зв. «Ћапало» с обзиром на податке које је председник већа изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Тужиоца предлаже да се, имајући у виду ове извештаје, информације које је изнео председник већа, према овом оптуженом поступак раздвоји. Шта кажу браниоци?

АДВОКАТ НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Одбрана оптуженог Вујовића је сагласна са предлогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има других предлога или...?

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: Па има председниче већа, ја гледам овде пресуду Жупанијског суда у Хрватској у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега мислио сам само...

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: У односу на Мирка Војновића вођен поступак у Хрватској за исто ово дело, чињенични опис исти и тамо је правоснажно ослобођен од оптужбе, дакле није било услова овде да се води уопште поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем то да у том смислу Ви налазите да не би требало да се сада раздвоји.

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: Дајемо на знање да се прибаве и ти подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите: Бранилац адв. Перковић, бранилац адв. Петрушић су сагласни са овим предлогом заменика Тужиоца о раздвајању овог поступка, с тим што бранилац адвокат Перковић обавештава суд да је својевремено пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету 86/98...

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: у односу на Мирка Војиновића потврђена ослобађајућа пресуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вођен поступак због истог овог кривичног дела и он је правоснажном одлуком ослобођен од чињенично истог дела.

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: Ради се о различитој квалификацији ратни злочин према цивилном становништу. Наша оптужница овде га терети за различите правне квалификације али исти чињенични опис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, хвала браниоче. Да ли има још предлога везано за овај предлог заменика Тужиоца о раздвајању поступка. Не. Других предлога нема. Након тога веће је донело

РЕШЕЊЕ

Кривични поступак против опт. Војиновић Мирка по оптужници Тужилаштва за ратне злочине у Београду број КТРЗ 3/03 од 4.12.2003. године због крив. дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СФРЈ СЕ РАЗДВАЈА од кривичног поступка против осталих оптужених и довршиће се посебно.

На основу исте оптужнице и овог решења у писарници суда предмет против оптуженог Војиновић Мирка завести под новим пословним бројем.

Добро. Можемо кренути са оптужницом, или има неких предлога, пре тога.

АДВОКАТ НЕНАД ПЕТРУШИЋ, бранилац опт. Вујовића, поштовани судијо, председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само микрофон колега да ли сте укључили?

НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Укључио сам, укључио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е одлично, не видим.

НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Пре читања оптужнице и почетка главног претреса у смислу чл. 319 одбрана оптуженог Вујовића предлаже да се из списка предмета издвоји записник о саслушању Перић Јовице дат 18.04.2003. године пред Министарством унутрашњих послова. Уколико сматрате за потребно ја могу укратко дати разлоге за овај предлог одбране. Наиме, одбрана сматра да овај записник није узет у складу са одредбама Закона о кривичном поступку, наиме, нити чл. 226 да је то став 9, као нити приликом тог саслушања у смислу чл. 89 опт. Перић Јовица није поучен о прву из чл. 13 Закона о кривичном поступку, нема потребе пред овим уваженим већем елаборирати чл. 13, јасно је да је оптужени у том тренутку морао бити упознат са својим правима која му припадају на основу чл. 13 Закона о кривичном поступку. Како то није учињено без обзира што је он имао браниоца том приликом, одбрана дакле сматра да се овај записник треба издвојити из списка. Да се ово не би тумачило као опструкција и разлог за одлагање претреса, одбрана такође сматра да стоје услови да се данашњи претрес одржи читањем оптужнице и саслушањем, односно давањем одбране окривљеног, да овај спис у сваком случају буде издвојен до правноснажности овог решења, односно до одлуке Врховног суда, овај дакле записник буде издвојен, све дотле док Врховни суд претпостављам да ће једног дана у једна страна у поступку ту имати права на жалбу и по том, дакле правном леку Врховни суд ће заузети дефинитиван став поводом раздвајања а до тада да буде издвојен да би главни претрес могао овај несметано кренути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неких сагласних предлога у том смислу, у овом смислу и адв. Бранилав Перковић.

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, додуше ја сам свестан да је извршна власт припремила ову судницу за једно суђење, међутим, изненађен сам као и цењене колеге да нису испоштована два услова. Први услов јесте да се пази на достојанство личности окривљених током поступка. Сматрам да ово веће као ниједан бранилац од овде присутних није никада учествовао у суђењу у којем окривљени прате суђење иза решетака. Сматрам и апелујем на овај суд, не желимо да опструирамо предмет ни на који начин, али молимо да у наставку суђења се обезбеди доиста достојанствена судница, да првенствено суд задржи достојанство и да има окривљене који могу активно да учествују у овом поступку. Ту пре свега и даље

мислим да у складу са ЗКП-ом и са Вашим упутама које сте дали окривљенима данас овде, односно оптуженима, рекли сте да могу да стављају примедбе, предлоге, питања, оно све што им ЗКП омогућава. У конкретном случају ја овде не видим техничку могућност, иако смо савремено опремљена судница итд., не видим техничку могућност да брањеници комуницирају на тај начин да стављају слободно примедбе итд., морали би се довикивати, итд. Сматрам да је грубо нарушено достојанство окривљених пред поступком и свих нас када се налазе иза решетака. Они нису пресуђени људи, они нису затвореници. Надаље због писања у новинама и часописима и средствима јавног информисања, видим да у овом предмету многа средства јавног информисања прејудицирају нечију кривицу, с тога Вас молим да их у смислу члана ЗКП упозорите да су и они дужни без прејудицирања или инсинуирања биле чије кривице у овом поступку, док одлука не буде правноснажна, да се изјашњавају у том правцу. Значи, сасвим објективно да износе оно што чују током овог поступка без прејудицирања или ћемо ми, као браниоци, морати да апелујемо на суд и да појединим новинарима, уколико се буду тако понашали, буду на такав начин извештавали и утицали на јавно мњење и на неке друге учеснике у овом поступку, да ћемо морати ставити примедбу. Дакле, не тражимо прекид поступка, не тражимо ништа него само у наставку поступка да или да се промени судница или да се омогући једна здрава комуникација да окривљени могу да стављају примедбе на крају и да могу на некакав начин по Вашој дозволи наравно да комуницирају са браниоцима, јер ће бити овде интересантних питања, питања која су њима посебно и одбрани битна и где ћемо морати повремено да имамо некакве комуникације али та комуникација у сваком случају не може да буде овде иза решетака. То први пут сам ја доживео, верујем и Вама није лагано да гледате те људе који су оптужени и о чијој кривици ви треба да доносите одлуку, да их гледамо у решеткама као у кавезу, јер мислим да је то непримерено свим међународним и нашим судским стандардима, поготово стандардима личним овде учесника.

Надаље ја не желим ни да истакнем јер немам апсолутну потврду о поступку који се води за мог брањеника, у смислу да ли су одлуке првноснажне или не. Међутим, начело *ne bis in idem* је универзално начело, значи не два пута за исто и ми овде имамо незваничне податке да се пред Жупанијским судом у Вуковару води поступак који је чињенично готово идентичан оптужници пред овим судом. На такав изложени начин ми би

били присиљени да тражимо прекид поступка док се то утврди или касније обуставу поступка итд. Молимо Вас значи то је један процесни предлог о којем веће може и накнадно и током суђења да одлучи, али сматрамо га изузетно битним као претходно једно питање да се утврди да ли је неко од окривљених правноснажно или да ли се уопште води поступак, да можемо заузети став у погледу примене одређених прописа. Дакле, конкретан је предлог да се прибави од Министарства Хрватске податак о томе да ли се води, да се прибаве оверени преводи оптужница, правноснажних одлука и да се прибаве подаци о томе који су кривичноправни прописи регулисали материју у Хрватској у то време. Ако се у Хрватској суди за исто ово дело под другачијом, у другим законским оквирима односно казним оквирима у погледу казни, сигурно да морамо да видимо и те прописе, значи које ће суд уопште прописе овде примењивати. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Дали има још предлога? Колега Јеврић се јавио претходно.

АДВОКАТ ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Поштовани председниче већа, уважени чланови већа, ја наравно се придружујем колеги Петрушићу у погледу предлога за издвајање из списка записника о саслушању мог брањеника Перића пред МУП-ом Републике Србије бр. 1Ц-83/03 од 18.04.2003. године јер заиста тај записник није дат у складу са одредбама Закона о кривичном поступку и не може се употребљавати на начин како је то учињено значи до сада, мислим да стоје више разлога због чега тај записник треба издвојити. Пре свега из тог записника видљиво је да оптужени није дао тај исказ у смислу одредби чл. 226 ст. 2 то значи он није имао жељу и није са браниоцем дао тај исказ. Из самог записника се види да оптуженом није предочено да уопште има браниоца ни по службеној дужности нити му је дата могућност да изабере тог браниоца, па тако оптужени и не може у смислу члана 226 став 2 и дати такав исказ, а истовремено није дао ни сагласност да се у том смислу тај исказ да. Затим, овај у смислу одредби њему нису предочени основ и сумња, наравно да би могао уопште да се изјашњава да ли је осумњичени, окривљени или евентуално сведок, он у том моменту није знао шта је. Затим није му у смислу одредби чл. 13 ЗКП-а упозорен да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ, затим овај у смислу одредби чл. 89 ст. 2 значи ЗКП-а, значи нису му све ове одредбе предочене на начин како то предвиђа закон, а та одредба закона изричито каже да се

на записнику који није сачињен у складу са овим не може заснивати судска одлука. Зато молим заиста да веће има у виду ово, да одлучи о овоме, јер ово је битна ствар и у погледу мог брањеника и у погледу осталих саоптужених. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволте колега.

АДВОКАТ ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Бранилац Атанасијевића. Ја се поштовани судијо придружујем предлогу колеге Петрушића и наравно разлозима за издвајање из списка записника из преткривичног поступка о саслушању Перић Јовице. Мислим, разлози су већ речени али кључно је то да је овде заиста и несумњиво повређен чл. 13 ст. 3 ЗКП знате. Но, ја не желим ни на који начин да прејудицирам вашу одлуку, знате, али уколико Ви нисте у могућности да данас донесете одлуку по овом предлогу или пак одбијете, ја сам сагласан као и моје колеге, како сам добро разумео да се претрес може одржати с тим да се тај исказ не може користити у доказном поступку знате. Ја овакав став заснивам превасходно на одредбама чл. 283 ст. 1 тач. 3 Законика о кривичном поступку и наравно на правним интересима мога клијента који се узглед буди речено налази у притвору. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Колега Милан Вујин.

АДВОКАТ МИЛАН ВУЈИН: Бранилац Војновић Милана, придружујући се речи колега, ја Вас молим да се са посебном пажњом размотрите и надлежном органу доставите захтев одбране да се уклоне решетке, како је колега Перковић обавестио јер за то нема ни потребе ни законских могућности. Имамо два предлога што се тиче нашег брањеника још и услова рада у овој судници. Дакле, прво кад смо већ код ових решетака да буду овај услови рада, постоји нешто што се зове психологија суђења, да сваком од учесника у поступку буде дозвољено да прати онога ко излаже било одбрану било своја сазнања о неком догађају. Ми смо као браниоци онемогућени, јер смо постављени иза тих лица која дају исказ пред уваженим судом. Дакле, молимо да се то убудуће о томе поведе рачуна и да се ове суднице преуреде тако да свако од нас може да прати онога који излаже пред већем било одбрану, било сведочење. Друго, у име одбране оптуженог Војновића, ја Вас молим да наложите хитан лекарски преглед нашег брањеника који има одређене проблеме са здравственим стањем, не ништа алармантно и страшно, ништа што га онемогућава да присуствује суђењу, али у сваком случају

има одређене тегобе, болове које могу врло лако да се санирају али због услова овде, долазак лекара је тек не знам прекосутра итд., молимо да то наложите да се одмах током данашњег дана прегледа и да се предузму потребне мере да се његово здравствено стање санира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Замениче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се предлогу браниоца оптуженог.

СУДИЈА: Колега мало према микрофону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Мало сам ја височији, па кажем противим се предлогу браниоца Вујовић Мирољуба којем су се придружили остали браниоци везано за издвајање записника о саслушању осумњиченог Перић Јовице из списе, сматрам да је тај записник о саслушању осумњиченог Перић Јовице састављен у складу са одредбом Законика о кривичном поступку, у присуству свих лица која су била неопходна да би се у томе и уз упозорења која тај записник садржи, који се односе на тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колега Перковићу.

ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дозволите председниче већа, нисам имао намеру да, придружио сам се колеги Петрушићу у овом ставу за издвајање и мислим да је јасно. Међутим, која је битна разлика између овога записника све да су друге формално правне стране у реду, доиста је упозорен итд., да је упознао тог браниоца који му је постављен. Имате и једну законску императивну одредбу која каже када се предочавају наводи кривичне пријаве или захтев за спровођење истраге, каже се предочиће му се шта му се ставља на терет и који докази који њега терете, дакле, овде из овог записника ми не видимо да су му предочени докази који се наводно њега терете. Према томе, кад је саслушан неко и каже ти се теретиш за то и то, а није му речено који докази, дакле неко може и да доводи у заблуду човека итд., дакле, већ самим тим предочавање некоме да му се ставља нешто на терет а да се не каже који докази супротно је и духу и слову Закона о кривичном поступку поготово онога како закон предвиђа редовну процедуру код захтева за спровођење истрага, да се изјасни о доказима. Овде не видимо да се он изјашњава о некаквим доказима који су му предочени и који га терете. Постоји само навод некакве кривичне пријаве. Молим да се и то има у виду као разлог за изузеће овога записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо браниоче. Чули смо, молим, да, да како да не изволите колега. Само се представите колега због транскрипта. Колега Вукотић.

АДВОКАТ ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: бранилац Атанасијевића. Ми овде нисмо чули разлоге уваженог колеге тужиоца због чега сматра да је тај записник узет у складу са Закоником о кривичном поступку. Но, без обзира на то ја желим да обратим пажњу да, да ли је узет у складу са Закоником о кривичном поступку или не, можемо процењивати само на основу садржаја тога записника. Ако тако процењујемо очигледно је да тај исказ није узет у складу са тим, јер нигде није наведена ни та одредба нити пак текстуално одредба чл. 13 итд. Ето само сам хтео кратко и хвала вам.

СУДИЈА: Хвала лепо. Ево чули смо све ваше предлоге, контрапредлоге, је ли тако, има ту неких техничких. Господин Вујовић. Изведите господина Вујовића. Наравно да и оптужени имају право да у овоме учествују, дају своје виђење.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја бих молио само једно објашњење у вези медија и овог медијског линча који се врши над нама. Пошто је истрага била проглашена тајном, ја сад не знам да ли је процес проглашен тајним, али да ми се само објасни да ли су дозвољена имена у том поступку да се објављују по новинама и да се масакрирамо на тај начин што је нормално илустровано са сликама значи визуелни приказ значи да се утиче и на нашу јавност тако и на хрватску јавност да би она подигла оптужнице против нас, разумете. Само да ми се објасни да ли се смеју имена објављивати ако је процес проглашен тајним, пошто ми једини немамо право гласа да дамо у медијима, а нас масакрирају. Сви имамо породице у Хрватској, моја жена је Хрватица, на пример, она не може код оца свог да оде у Осијек на гроб, због чега, због овога што се ради по медијима. Надаље, хтео бих да поднесем кривичну пријаву против истражног судије Алимпића, као прво и основно зато што је на самом саслушању значи то је било у 11. месецу, било 26.11. где сам ја истражног судију питао да ли је био у Вуковару 2 дана или 3 дана по извршеном кривичном делу за које се ми теретимо. Био је значи као експертска група у том стручном тиму где је био Зоран Станковић као вођа тог експертског тима, како да га назовем, кад су завршили обдукцију односно есхумацију лешева на подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Вујовићу не знам, нисам сигуран где ово сад води, овај...

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, не у кратком само да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите да ли ћете поднети кривичну пријаву против неког или не, то није сад ствар.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Због оптужнице и наводе оптужнице које стоје да смо ми команданти територијалне одбране, да је истражни судија рекао баш а није унесено у записник да зна да ја нисам командант територијалне одбране и Станко као мој заменик, зато што у оно време није постојала команда територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се слажете о томе ћете кад то дође на ред, имаћете прилику у том смислу да се изјасните. Схватио сам да желите везано за ове предлоге о којима сад овде расправљамо, имаћете прилику.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Пола минуте само. Пошто не знам пропис значи не знам кад се подноси та кривична пријава, то да ми објасните, као сведока кад би га позвао као мог личног сведока, значи Алимпића господина и сад у вези медија да ми одговорите на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете прилику наравно да консултујете Вашег браниоца по свему томе што желите да предузмете, договорите се са Вашим браниоцем. Дакле, ево чули смо ове ваше предлоге, ту има неких техничких типа, знате ми радимо у условима у којима радимо, значи судница је оваква каква је, нисам сигуран да ово веће може на ту тему и у том смислу било шта да уради у овој згради где су иначе одређена та суђења раде тако да би, а искрено не бих имао ништа против да се и сам придружим том неком вашем предлогу, јер и мени би као неком ко ради јако дуго у овим судницама, ни мени не одговара то стакло и те решетке ту и смањује нам комуникацију. Схватио сам такође да ће се у тај простор у коме седе оптужени убацили микрофони, који ће омогућити дакле да људи не излазе овако напоље и да ће се омогућити та нека комуникација. Шта ће од свега тога бити, кажем нисам сигуран да ми ту можемо да, као ово веће које поступа у овом предмету, нисам сигуран да

можемо било шта урадити. Оно што можемо урадити а то је да одлучимо о овом предлогу да се овај записник издвоји из списка.

По сагласном предлогу бранилаца ради издвајања списка записника о саслушању осумњиченог Перић Јовице пред радницима Управе за борбу против организованог криминала МУП-а у Београду од 18.04.2003. године веће је донело

РЕШЕЊЕ

О овом предлогу суд ће одлучити накнадно до завршетка доказног поступка, а такође и о другим доказним предлозима пре свега браниоца оптуженог Вујановића адвоката Перковића.

Дакле примили смо на знању ове информације колеге Перковића, оне су наравно значајне, овај суд је размишљао о томе да затражи прибављање тих одлука, уколико их има, од стране надлежних органа у Републици Хрватској. Проблем је једино у томе што немамо информацију о томе које су то тачно конкретне одлуке, је ли, ви сте нам и дали бројеве неке одлуке Жупанијски суд у Вуковару К. 86/98 итд.

Дакле, разумели сте, о овоме ћемо одлучити накнадно до краја доказног поступка, имамо простора и времена да одлучимо шта ћемо радити са овим записником, него да наставимо даље.

Читамо оптужницу.

Након тога главни претрес започиње читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине у Београду пословни број КТ РЗ 3/03 од 4.12.2003. године. Изволте замениче.

Ја се извињавам само претходно да питам како се чујемо у овом простору где седе оптужени. Јел се добро чујемо. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Оптужницом тужиоца за ратне злочине терети се: Вујовић Мирољуб, Вујановић Станко, Перић Јовица, Атанасијевић Иван звани Ико, који се раније звао Хусник Ивица, Маџарац Предраг звани Пеђа и Војновић Милан звани Мићо Медоња, што су:

У времену од поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године на пољопривредном добру Овчара у Вуковару у тадашњој Републици Хрватској као припадници територијалне одбране Вуковара која је била у саставу тадашње Југословенске народне армије ЈНА кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао, а који није имао карактер међународног сукоба противно члану 3 став 1 тачка 1 и Ц и члана 4 став 1 Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године ратификоване од стране Народне Скупштине ФНРЈ 1950. године и то:

Опт. Вујовић Мирољуб као командант и опт. Вујановић Станко као његов заменик организовали и наредили да се према ратним заробљеницима који су положили оружје припадницима ЈНА, а којем су спадали припадници оружаних снага милиције, добровољачких јединица, организованих покрета отпора и лицима која прате оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав врше убиства и нечовечна поступања у којима се вређа личност и достојанство што су и сами вршили па су тако наредили да ратни заробљеници који су претходно аутобусима довезени из вуковарске болнице да из аутобуса уђу у један хангар и при том буду приморани да протрче кроз шпалир припадника територијалне одбране, па су Војиновић Мирко, звани «Ћапало» и НН припадници Територијалне одбране Вуковар добровољаца направили шпалир кроз који су протрчавали ратни заробљеници и који су сви заједно при том тукли, а потом су реализујући примљена наређења по извршеном попису и утврђивању идентитета ратних заробљеника у хангару, формирали групе од по 30 до 40 лица који су укрцавани у трактор са приколицом и у пет до шест наврата одвожени према Грабову на око 1 км од Овчаре где су, испред ископане јаме били изведени у групама од по 7 до 8 лица у која су пуцали из ватреног оружја формирани стрељачки водови у којима су били: опт. Перић Јовица, опт. Војиновић Мирко зв. Ћапало, опт. Атанасијевић Иван, тада Хусник Ивица звани Ико, опт. Војновић Милан звани Мићо Медоња, опт. Маџарац Предраг звани Пеђа и више НН лица припадници ТО Вуковар, те су на овај начин стрељали и лишили живота најмање 180 ратних заробљеника, а лешеве који су пали у ископану јаму загртањем земље булдожером затрпали. И на крају опт. Вујовић Мирољуб, опт. Вујановић Станко и више НН лица испред хангара на Овчари извршили убиство и стрељање још десетак ратних заробљеника који су затим закопани у ров, који је до

тада служио за укопавање артирељијског оруђа, па су на овај начин лишили живота најмање 192 лица и то:

Аца Илије Јозо, рођен 21.5.1949. године, Ахметовић Исмет Иво, рођен 1968. године, Андријановић Марка Винко рођен 9.2.1953. године, Арнолд Алојза Крешимир рођен 18.4.1958. године, Асађанин Јована Илија рођен 1.1.1950. године, Бабић Јосипа Дражен рођен 1.10.1966. године, Баинраух Стјепана Иван рођен 21.6.1956. године, Бајнраух Фрање томислав рођен 13.12.1938. године, Балаш Андрије Стјепан рођен 1.5.1956. године, Балог Јосипа Драгутин рођен 19.6.1974. године, Балог Драгутина Јосип рођен 25.11.1928. године, Балог Ивана Звонимир рођен 10.1.1958. године, Балванац Андрије Ђуро рођен 17.7.1952. године, Баножих Драга Борис рођен 2.2.1967. године, Барања Ратка Перо рођен 19.6.1968. године, Барбарић Јоза Бранко рођен 1.11.1967. године, Барбир Ивана Ловро рођен 1.11.1935. године, Барић Ђура Ђука рођен 26.12.1950. године, Баришић Андрије Фрањо рођен 28.05.1946. године, Барта Ивана Анђелко рођен 31.1.1967. године, Батарело Анте Жељко рођен 25.10.1955. године, Баумгертнер Томислава Томислава рођен 27.11.1973. године, Бегчевић Ива Марко рођен 1.4.1968. године, Бегов Мате Жељко рођен 30.9.1958. године, бингула Стјепана Стјепан рођен 15.10.1958. године, Бјелановић Николе Ринго рођен 24.11.1970. године, Блажевић Зденка Златко рођен 24.2.1964. године, Бодрожих Маријана Анте, рођен 7.6.1953. године, Босак Јураја Марко рођен 2.7.1967. године, Босанац Лавослава Драгутин рођен 21.8.1919. године, Босанац Томислав рођен 1941. године, Брачић Ивана Звонимир рођен 4.7.1970. године, Буовац Илије Иван рођен 3.9.1966. године, Буквић Ђорђе рођен 1966. године, Црњац Славка Иван, рођен 18.5.1966. године, Чолак Блага Ивица рођен 26.9.1965. године, Чупић Станоје рођен 1953. године, Далић Звонка Тихомир рођен 2.11.1966. године, Долишни Петра Ивица рођен 27.11.1960. године, Драгун Срећка Јосип рођен 9.9.1962. године, Дувњак Владимира Станко рођен 23.5.1959. године, Ђурђар Ђуре Саша рођен 5.3.1968. године, Ђукић Ивана Владимир рођен 21.2.1948. године, Ебнер Винка Винко-Ђуро рођен 7.4.1961. године, Фришчић Матије Драгутин, рођен 2.11.1958. године, Фурунција Данка Петар рођен 30.11.1949. године, Гајда Михајла Роберт рођен 27.12.1966. године, Галић Мате Миленко рођен 10.12.1965. године, Галић Ивана Ведран рођен 29.5.1973. године, Гаврановић Ивана Борислав рођен 23.11.1954. године, Гаврић Пава Драган рођ. 31.10.1956. год., Главашевић Петра Синиша рођ. 4.11.1960. год., Граф Владимира Бранислав рођ. 7.9.1955. год., Гранић Милета

Драган, рођен 1.1.1960. године, Грубер Илије Зоран, рођен 5.9.1969. године, гудељ Ивана Драго, рођен 9.9.1940. године, Хегедушић Драгутина Марио рођен 29.6.1972. године, Херцег Славка Жељко рођен 20.1.1962. године, Херман Драгутина Иван рођен 14.5.1969. године, Херман Антуна Стјепан рођен 10.3.1955. године, Хлевњак Анђелка Недељко рођен 8.1.1964. године, Хољевац Ивана Никица рођен 10.4.1955. године, Хорватз Јосипа Ивица рођен 27.11.1958. године, Илиш Ивана Звонко рођ. 12.12.1941. године, Имбришић Павла Ивица рођен 13.2.1958. године, Ивезић Ивана Александер, рођ. 5.12.1950. године, Јајало Ивана Марко рођен 28.10.1957. године, Јакубовски Ивана Мартин рођен 1.4.1971. године, Јамбор Дргутина Томо, рођен 3.3.1966. године, Јанић Антуна Михаел рођен 9.10.1939. године, Јантол Ђура Борис рођен 21.9.1959. године, Јарабек Камила Златко рођен 21.4.1956. године, Језицић Стипе Ивица, рођен 5.11.1957. године, Јован Влатка Звонимир рођен 7.4.1967. године, Јовановић Тодора Бранко рођен 4.2.1955. године, Јовановић Ђура Оливер рођен 8.12.1972. године, Јурела Томислава Дамир рођен 25.4.1969. године, Јурела Божа Жељко рођен 30.6.1956. године, Урендић Јуре Драго рођен 23.4.1966. године, Јуришић Фрање Марко рођен 17.8.1946.г одине, Јуришић Пава Павао рођен 28.8.1966. године, Јуришић Руда Жељко рођен 20.12.1963. године, Качић Петра Игор рођен 23.8.1975. године, Капустић Јосипа Јосип рођен 8.12.1965. године, Келава Антун Крешимир рођен 17.1.1953. године, Кнежић Фрање Ђуро рођен 2.4.1937. године, Колак Добросава Томислав рођен 22.7.1962. године, Колак Добросава Владимир рођен 20.1.1966. године, Коморски Пера Иван рођен 23.6.1952. године, Костовић Анте борислав рођен 24.12.1962. године, Ковач Мате Иван рођен 18.6.1953. године, Ковачевић Злата Зоран рођен 16.4.1962. године, Кожул Фрање Јосип рођен 8.3.1968. године, Краинових Луке Иван рођен 14.10.1966. године, Краинових Анте Златко рођен 4.12.1969.г одине, Красић Петра Иван рођен 18.6.1964. године, Крезо Хрвоја Ивица рођен 10.9.1963. године, Кристичевић Бранка Казимир рођен 13.6.1959. године, Лесић Бранка Михајло рођен 10.5.1950. године, Лет Ђуре Михајло рођен 25.04.1956. године, Лили Драгутина Драгутин рођен 26.1.1951. године, Ловрић Ловре Драгутин, рођен 26.1.1951. године, Лучић Мије Марко рођен 8.9.1954. године, Лукић Марка Мато рођен 2.2.1963. године, Љубас Луке Хрвоје рођен 26.1.1971. године, Магоч Михајла Предраг рођен 18.12.1965. године, Мајор Стјепана Жељко рођен 14.12.1960., Маричић Марка Зденко рођен 27.9.1956. године, Маркобашић Ружица, Међеши Јанка Андрија рођен 16.10.1936.

године, Међећи Андрије Зоран рођен 9.9.1940. године, Миховић Гашпара Томислав, рођен 23.6.1952. године, Микулић Славка Здравко рођен 15.3.1961. године, Мишић Марка Иван рођен 22.12.1968. године, Млинарић Павла Миле рођен 5.12.1966. године, Мокош Стевана Андрија рођен 16.11.1955. године, Молнар Стјепана Александар рођен 8.4.1965. године, Мутвар Антуна Антун рођен 30.1.1969. године, Нађ Владимира Дарко рођен 27.2.1965. године, Нађ Фрање Фрањо рођен 17.8.1935. године, Нејашмић Милана Иван рођен 19.10.1958. године, Омеровић Јусуфа Мерсад рођен 1.1.1970. године, Омеровић Муфат рођен 1963. године, Оренски Владислав рођен 1950. године, Пап Андрије Томислав рођен 1.1.1963. године, Патарић Николе Жељко рођен 16.7.1959. године, Павлчић Адама Слободан рођен 24.9.1965. године, Павловић Ђуре Златко рођен 19.11.1963. године, Перак Анте Мато рођен 28.11.1961. године, Перко Бранка Александар рођен 17.3.1967. године, Перковић Јосипа Дамир рођен 28.10.1965. године, Перковић Јуре Јосип рођен 24.3.1963. године, Петровић Санка Стјепан рођен 26.10.1949. године, Пинтер Николе Никола рођен 4.10.1940. године, Плавшић Мате Иван рођен 24.3.1939. године, Полхерт Ивана Дамир рођен 22.11.1962. године, Пољак Вјекослав, Половина Војина Бранимир рођен 22.6.1950. године, Посавец Густава Станко рођен 9.4.1952. године, Потхорски Стјепана Јања рођен 17.11.1931. године, Правдић Пере Тома рођен 11.1.1934. године, Пуцар Николе Дмитар, рођен 18.1.1949. године, Рагуж Антуна Иван рођен 22.4.1955. године, Радачић Иван рођен 1955. године, Рашић Фрање Милан рођен 16.4.1954. године, Ратковић Милана Крешимир рођен 4.3.1968. године, Рибичић Ивана Марко рођен 6.11.1951. године, Римац Славка Салвадор рођен 6.11.1960. године, Рохачек Антуна Карло рођен 21.10.1942. године, Рохачек Карла Жељко рођен 16.5.1971. године, Симунић Пероро рођен 1943. године, Спудић Ивана Павао рођен 17.7.1965. године, Станић Мате Марко рођен 2.8.1958. године, Станић Ника Жељко рођен 23.6.1968. године, Стефанко Василија Петар рођен 5.5.1942. године, Стојановић Живка Иван рођен 19.3.1949. године, Стубичар љубомир рођен 1954. године, Сарик Стефана Стјепан рођен 2.4.1955. године, Синдић Вјекослав рођен 1971. године, Шренк Габријела Ђуро рођен 21.4.1943. године, Срефуљ Јураја Дражен рођен 1.1.1963. године, Тадић Јозе Тадија рођен 26.8.1959. године, Тарле Јозе Дујо, рођен 6.5.1950. године, Терк Божидара Антун рођен 6.10.1949. године, Тишљарић Томе Дарко рођен 1.6.1971. године, Тивановац Пава Ивица рођен 22.2.1963. године, Томашић Албина Тихомир рођен 4.7.1963. године, Тординац

Ивана Жељко рођен 14.12.1961. године, Тот Еугена Томислав рођен 6.6.1967. године, Траљић Петра Петар рођен 30.6.1947. године, Турк Петра Петар рођен 30.6.1947. године, Турк Антуна Мирослав рођен 12.4.1950. године, Тустоњић Јозе Дане рођен 10.10.1959. године, Ушак Мартина Бранко рођен 17.7.1958. године, Вагенхофер Јосипа Мирко рођен 3.6.1937. године, Вареница Фрање Звонко рођен 19.5.1957. године, Варга Владимир рођен 1944. године, Васић Ђорђа Михајло рођен 12.12.1963. године, Вербер Владимира Сениша рођен 22.2.1969. године, Видош Мате Горан рођен 4.10.1960. године, Виргесуна Антун рођен 9.6.1953. године, Влахо Драга Мате рођен 3.2.1959. године, Влахо Марка Мирослав рођен 30.12.1967. године, Володер Љуба Златан рођен 23.11.1960. године, Вујевић Антуна Златко рођен 28.10.1951. године, Вукојевић Јосипа Славен рођен 23.6.1970. године, Вуковић Рудолфа Рудолф рођен 18.11.1961. године, Вулић Анте Иван рођен 18.7.1946. године, Зера Васиља Михајло рођен 7.8.1955. године, Жељко Данка Јосип рођен 14.3.1953. године, Жеравица Стјепана Доминик рођен 11.11.1959. године и Жугец Мате Борислав рођен 21.11.1963. године,

- чиме су извршили кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо заменичке.

Констатује се да је оптужница прочитана.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Опт. Вујановић, Перић, Атанасијевић, Маџарац и Војновић упућени су у засебну просторију тако да је у судници остао прво-оптужени Вујовић Мирољуб.

Дакле, молим вас изведите остале оптужене, па нека овде приступи Вујовић Мирољуб.

Господине Вујовићу да Вас питам, ево чули сте ове оптужбе, оптужбе сте и раније добили, има једно 3 месеца. Питам Вас да ли сте разумели зашта се теретите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте. Не морате одговорити на ово питање које ћу Вам сад поставити, размислите, дозвољавам и да се консултујете са Вашим браниоцима у том смислу. Дакле, да ли признајете извршење кривичног дела које Вам се ставља на терет оптужницом и сопствену кривичну одговорност или не?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не само да не признајем кривицу, то је обична измишљотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По закону нисте обавезни да изнесете Вашу одбрану, значи можете се бранити ћутањем, али ви желите да се браните.

Оптужени **Вујовић Миролуб** упитан од стране председника већа исказује да је разумео шта му се ставља на терет оптужницом, да не признаје извршење кривичног дела ни своју кривичну одговорност, те да жели да изнесе своју одбрану, па потом исказује:

Господине Вујовићу изволите, реците све што Ви сматрате да треба да нам кажете да је битно да би на одговарајући начин одговорили на ове оптужбе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да Вас питам нешто да ли прво да дам изјаву, па онда да укажем на неправилности или прво да кажем неправилности па да дам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, изнесите Вашу одбрану, односно Ваше виђење овога што тужилац тврди.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Прво и основно ово што стоји командна одговорност као командант Територијалне одбране, то је обична глупост и зато сам рекао не знам којим путем и поднео кривичну пријаву против истражног судије Алимпића зато што је сам на саслушању 26.11. кад сам ја њему поставио питање да ли сте господине Алимпићу били у Вуковару 3 дана после догађаја на Овчари, 2, 3 дана, рекао је да. Рекао је са експертским тимом, не знам како да га назовем, на челу је био Зоран Станковић и коме сте се обратили, ко вас је послао из Србије, значи коме сте упућени, да ли сте се обратили мени као команданту Територијалне одбране или Станку Вујановићу као заменику Територијалне одбране. Да је он том приликом рекао да му је јасно да ја нисам командант Територијалне одбране, значи њему је јасна чињеница да је територијалац само термин,

да та формација није постојала, али то није унесено у записник, значи због тога би уједно и позвао као свог сведока, значи тај навод први у оптужници као командант Територијалне одбране уопште отпада. Сам Алимпић је сведок да ја нисам и зато га позивам као свог сведока. Не треба ми ниједан други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то су Ваши предлози, браниоци ће се изјаснити и дефинисати.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Кад сам дао предлог, значи да сам ја учествовао у ликвидацији заробљених лица, не знам колико стоји 10, јел тако овај испред хангара. Кад сам му рекао да сам у то време био рањен и да сам тај дан кад је извршено кривично дело вадио конце и да имам са ВМА папире, рекао је да не треба. Доказ су папири да ја нисам могао то извршити, значи ја нисам оружје могао држати у том моменту. Рекао је да не треба папири. Значи и то је подбацио. Даље, које ће највероватније моји адвокати указати, значи пристрасност одвајање значи самог истражног судије и господина јавног тужиоца засебно, што не знам по закону по ком члану, то ће боље адвокати објаснити да су се договарали са стране што ја мислим да се по закону нема право, добро то ће адвокати моји објаснити. Даље, што се тиче медија тражио сам само једно питање, напоменуо сам да је моја жена Хрватица, она више у Осијек не може отићи, нећу спомињати њено презиме, само би то још требало да изађе у јавност, значи њена мајка је тамо, брат јој је тамо, његова жена и деца су тамо, нормално они долазе, ево сад је баш њена мајка овде, јуче је дошла, али она не сме да иде у Осијек због овога што се пише по медијима. Врши се масакр не само да смо ми по медијима те заробљенике стрељали, да смо их ми и отели једном приликом па смо не знам више шта нисмо направили с њим, то је страшно, зато сам замолио да ли се смеју имена дати пошто је господин Алимпић, приликом значи истраге, самог истражног поступка дао ево, Грађански лист где стоји од 31.7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад господине Вујовићу да не испадне овде Ви нас питате уместо ми да питамо Вас. Знате, ја сам Вам и малопре рекао то нисам сигуран да су то ствари за ову судницу. Ја разумем потпуно. Видите оптужница која је поднета против Вас коју смо данас чули није тајна, она није тајна, ми немамо тајних оптужница, немамо право на тајне оптужнице на шта би то ово личило, није у складу са нашим правним системом, знате, то што се помињу Ваша имена, ова у медијима, у каквом контексту се помињу, како пишу то је нешто

друго и бојим се да ми на то не можемо и наравно нећемо одговарати.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да Вас питам, погледајте мене у Хрватској нико не терети за овај злочин, ово кривично дело које ми стављате на терет. Једном приликом се Глобус огласио да не верује да смо ми починиоци, о томе хоћу да кажем. Погледајте шта се визуелно како се утиче на јавност, слика значи овога гробља како се зове тамо на Овчари, значи да и визуелно се утиче на Хрватску јавност, нашу јавност да нас оптуже. Идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу немојте то овде, то није место за тако нешто, ја могу да разумем овај, иритацију тиме.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да Вас питам, на који начин се подноси кривична пријава против истражног судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да ја Вас не учим и не поучавам о Вашим правима те врсте, имате Ваше браниоце, консултујте Ваше браниоца, ајте да се вратимо на тврдње тужиоца. Ја сам схватио да Ви јесте били у Вуковару тих дана па и тог дана када се то тврди у то критично време, изволите причајте нам нешто о томе или крените рецимо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нема проблема почећу ја од половине осмог месеца када сам прешао у ул. Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хајде.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Хоћете значи разлог мог преласка отприлике у кратким цртама ћу објаснити, то је значи низ елемената који су ме натерали због Хрватске, значи Републике која је она у то време вршила притисак значи физичких ликвидација тајних и јавних, шта ја знам паљења непокретне, одузимања непокретне уједно паљење, одузимање и уништавање непокретне имовине и покретне имовине, пуцања на сама лица, хапшења судија, значи значајних личности, значи низ околности које су ме натерале да се ја половином осмог месеца пребацим у ул. Петрова гора. Иначе кад су почели кроз моју улицу пролазити, значи половином осмог месеца Зенгисте, оно време ЗНГ Зборне народне армије кад су почели тракама, носили су траке око главе, и неке бецеве, значи и кокарде значи у облику

слова У, значи које су Усташе наше носиле за време Другог светског рата, то је био знак да и ја морам побећи. Пре тога сам добио број од мог комшије Хајдуковић Боре који је мој комшија иначе преко пута у Вуковару, добио сам број телефона где се могу јавити у случају да не могу изаћи из Вуковара. Пошто се више у касарну није могло отићи, касарна је била блокирана, ја сам назвао Ћука Здравка који је живео тамо у улици мислим да је Светозара Марковића, назвао сам га и рекао му да дође у улицу Петрова гора. Тамо сам дошао, сместили су ме у једну кућу где ме је обавестио да ће ускоро доћи дан када ће се кренути у деблокаду касарне. Након 7 дана је рекао да ће ме задужити наоружању итд., рекао је да не смем излазити овај из објекта да не би овај приметили да се тамо скупљају односно да се склања цивилно становништво. Након 7 дана, да рекао ми је уједно да је Јакшић као задужен за смештај тог, мислим да ми је онда рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Јакшић.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да мислим да ми је рекао Ћук онда да ли онда или у току када сам био на Петровој гори, сад небитно је дан, два или пет, да је он задужен за прихват цивилног становништва и да никако не смемо излазити из објекта, да се не крећемо да не би снимили да се тамо сакривамо. Значи након 7 дана из касарне су дошли, донели су нам наоружање, Ћук је улетео у кућу, излази ван, ја сам излето ван, узео сам аутоматску пушку, оквире, рап, улетео назад. После тога смо се вратили и онда је тотално била блокирана касарна тако да војска није могла више ући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, јел сте били у цивилу или у униформи?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У цивилу, да. Нисам могао, кад сам прешао на Петрову гору, нисам могао нормално носити униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у цивилној одећи.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Цивилној одећи, зато што имали смо сви униформе код куће, као ја сам иначе у резервном саставу Територијалне одбране био, имао значи задатак је био у непосредној ратној опасности се јавити најближој односно на своје зборно место. Зборно место ми је била касарна пошто ја

нисам у касарну могао да се јавим, пошто је била блокирана, склонио сам се на Петрову гору улицу. Значи без наоружања дошао сам тамо у цивилној униформи мојој коју сам имао из резервног састава, нисам могао понети зато што би ме, одмах би ме линчовали, односно убили, овај збор народне гарде који су били комплетно покрили све, свуда су барикаде биле. Значи, до 14.9. ја сам у међувремену звао оца, мајку и жену да се склањају у ул. Петрова гора, да је готово и они су исто овај прешли у улицу, значи сви смо породично прешли тамо. Тамо се значи нису скупљали, значи овај борци што се каже и војно способни мушкарци, комплетне породице су се склањале у ул. Петрова гора. Иначе, да објасним тај назив Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да шта је то?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Петрова гора је једна обична улица, значи показаћу Вам на карти, што сам ја истражном судији исто дао, међутим он је рекао да му није потребно, а то је највероватније због тога да би та фамозна Петрова гора букнула у јавности као нешто што. То је једна мала улица, ту је мој деда имао винограде па је продао то и онда на том месту је направљена улица. То је мала улица са не знам колико броја кућа, ево сад ћу Вам показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају града вероватно, јел?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: На крају града, да. Значи то је 45 степени што се каже од пута Богдановци са леве стране и 45 степени од пута Петровци са десне стране на самом крају града, то значи ево то је улица једна која овај ако могу ја негде то приказат да видите крај. Значи она чак није ни уцртана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ради нам овај овде уређај, али дајте овде нама већу то покажите, ево ту само, незгодно је, с ове стране.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ево погледајте ту у старој карти ту значи у овој карти из 1991. године, та улица уопште није постојала, то је улица Петрова гора. Ово је један круг где се склањало становништво, значи из још две мале кратке улице које су још краће од те улице Петрова гора, то је улица Будућности и солидарности која улази значи према Петровој гори и Солидарности и будућности. Ту је значи део Светозара Марковића где су склањали само људи само део, затим део

улице Радничке и ове улице само овај мали део, значи ћошак. То је један круг где се људи....., ја не знам колко квадрата, то је ужасно мало што се каже, ту се никако Територијална одбрана није могла формирати. Зашто се форсира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Копирајте. Ово ћемо ископирати.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ово је била нова карта кад се улица правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је после кад је одштампана, то је карта из које.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је туристичка карта да је покажем и осталим, то су у питању туристичке карте, овај, да до Вуковара, добро.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је само део алсфартиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ево задржите то.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Због чега објашњавам сам овај назив. Овај назив улице сви форсирају да се направи једна фамозна Територијална одбрана Петрова гора. Због тога се стално говори одред. Значи ради се само о једној улици после рата, значи тај је назив добила Месна заједница 1. мај која се звала, добила је назив по тој улици Петрова гора и зато се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумедем.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Петрова гора, молим, форсира се из једног разлога да се направи јака формација која је могла значи или како су они пласирали ону информацију да смо отели, па да смо онда, да нам се нико није могао супротставити, значи, прављење једне територијалне одбране јаке јединице. Ту се, ал добро доћи ћемо до тога на Ацу Васиљевића али идемо редом. Значи, форсирало се да се направи једна јака јединица, то шта се..., постојале су територијалне одбране, значи постојале су на подручју Општине Вуковар, то су постојале територијалне одбране и селима значи српским селима где су се могле формирати одбране као например шта ја знам Борово село,

Бобота, Бршадин, Негославци итд., значи тамо су они, они су одвојени што могу вам ево отприлике показати како на овој другој карти, па можете и то фотокопирати, ево, може и овај карта, ево погледајте како су на примера значи Негославци одвојени су од Вуковара разумете значи ту се.....ево, Петровци, Негославци, значи ту се могла формирати одвојена група и ту су у Нештанце, значи.....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека, нека не треба.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи ту су људи могли овај да направе територијалну одбрану и да направе организацију али у самом Вуковару није било шансе да се направи, нити је било потребе. Касарна је тамо била, значи ја опет понављам, ја сам био овај у резервном саставу територијалне одбране. Уједно сада да не бих с брда с дола ишао неким редом кад не знам кад има пуно тога. Значи прешло се на Петрову гору 14.9., 14. септембра. Ћук Здравко је дошао до мене и рекао је да се креће у деблокаду касарне, да се требамо спустити до ул. Светозара Марковића где ће нас чекати тенк, значи то је било оно мислим по Јакшићевој изјави, читао сам, могуће је да је то Сремско митровачки батаљон тај, који је кренуо из правца Негославаца. Речено је да морамо значи да кренемо ул. Пролетерском, Прерадовићевом том, то су две улице истих праваца само се деле код Вутекс продавнице, значи тим правцем да кренемо да се онда морамо спојити са десном страном, значи оним путем којим су из Негословаца кренули и да се морамо овај у том да се спојимо и деблокаду касарне извршимо. 14.9. значи дошао је Ћук до мене и рекао је да се креће, скупили смо се у Светозара Марковића улици, то је уствари Солидарности и Светозара Марковића раскршће, ту се скупило нас око 30 можда је било 40, не могу сад да се сетим, 30 момака из разних кућа и кренули смо значи у спајање са тенком. Избили смо значи део Светозара Марковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте наоружани сви?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сви наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обукли какве униформе?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја сам био у цивилу, нисмо имали униформе, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Јели неко вама командовао, заповедовао, да ли је неко имао неку одлучујући реч у том смислу да каже којим правцима ко шта да ради, итд?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја ћу вам све објаснити. Речено је само да се скупимо Светозара Марковића, тамо на ћошку, скупили смо се и ми смо кренули значи то је само у једну улицу смо сви кренули тај део улица значи дужине шта ја знам можда није то нешто 300 метара, значи да се избијемо 300 можда 400, 300 метара тако 200, 300, нема везе, да се пробијемо до тог тенка. Значи само ту улицу што смо и направили. Кад смо дошли до тенка тамо нас је чекао неки официр, не могу се сетити који је чин имао, значи који је био командир те јединице и који нам је наредио да се пребацимо о дмах у Пролетерску улицу и да направимо значи продор према Вутексу продавници, према Вутексу творници, значи према унутрашњости града, што смо и направили, пребацили се и направили продор. Први дан смо стигли до значи до овај пруге тамо на Вашару, то је део Вуковара значи који се зове Вашар према творници Вутекс. Ту смо стајали до ноћи. Онда нам је тај командир који је био тамо тај официр, стварно се не могу сетити који је. Нисам запамтио можда сам и знао име, небитно је, из сремско-митровачког батаљона, рекао је да се вратимо кућама и да се ујутро да идемо на спавање да ће он држати комплетно правац, то што је заузето и да ујутро дожемо поново. Исто смо тако ујутро дошли и наставили смо продор према унутрашњости града. Све укупно је то трајало 4 дана, да не би сад појединости, свако вече смо значи ишли кући на спавање, враћали се и команда је, значи у та 4 дана ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самостално сте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, не команда је била тог официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је командовао и ви нисте били придружени било каквој војној јединици.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Била је тамо војска, војска је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се налазили у неком садејству, јел тако.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ми смо дошли у састав, аутоматски ми смо ушли у састав сремско-митровачки батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њихов састав.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи тенк није сам стајао, значи војска је дошла за њим, ми смо се само прикључили, значи тај део улице који смо ослободили и онда се пребацили на правац њихов. Они су нас сачекали и ту смо се прикључили сремско-митровачком батаљону и аутоматски смо служили у резервни састав, јел само значи у најближе, значи ако се не може јавити најближој јединици, овај на своје зборно место, значи најближој јединица која је тамо, то је био сремско-митровачки батаљон. Ми смо се фактички придружили њима. Никакву команду значи нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи продор је тај трајао 4 дана, то је значи једна улица једноставна је команда, значи тако тај официр је све то командовао. Касније смо се пребацили, значи у Зринску улицу која је сада по пок. Бори Томанићу, доле је на том ратном правцу и зове се добро видећете то на карти, има је на овој карти. Преко Зринске улице смо се пробали значи, спојили смо се са Негословачком страном, значи праволинијски избили до Радничке улице и где се повезало. То је 4 дана, могуће да је 5 дана било, небитно је за један дан. Значи до Вутекса творнице преко Радничке улице смо се спојили са касарном, извршена је деблокада касарне, значи тамо негде 18., 19.9. значи 1991. године. До 30. значи до 30.9. или тамо негде 1.2. сад не могу тачно да се сетим, ал највероватније је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобра.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Октобра, или значи 1. новембра дошла је гардијска бригада. У том периоду значи из гардијске бригаде дошло је до малих померања значи само заузела се творница Вутекс и изравнало се значи праволинијски значи према овај касарни у односу др. Младена Стојановића, од нове ул. Младена Стојановића се извуко праволинијски значајан правац и ту се није мрдало. Значи доласком гардијске бригаде, нама је речено, чета капетана Радића дошла је у ул. Петрова гора. Онда је сад, ко је то био да ли Јакшић да ли неко други, рекао је да се тражи значи добровољци који би показивали,

мештани који би показивали правце, значи аутоматски смо ушли у састав гардијске бригаде, што нам је речено и на том састанку. Нас који смо међу првих 30 били отишли смо тамо добровољно и разбацани смо на четири правца. То се нигде у изјави не говори, ја мислим на четири правца, о чему ћемо касније доћи кад буду саслушани сведоци шта и како, видећете пуно нелогичности али сад да не износим све то, то кроз сведоке ћемо видећете како иде. Значи разбацани смо на четири правца. Ја сам убачен у нову улицу, то је била чета капетана Радића, распоређен сам код њега. Станко је мислим код Бојковског, сад сам заборавио јел Светозара Марковића или Зелена улица, мислим да је Свеозара Марковића, сад неки су отишли у Зринску улицу, једна је отишла у четврти правац то је код др. Младена Стојановића код касарне што Фот Сিনিша на пример Фот Дарко пардон, напомиње да је његов брат био командир четврте чете итд. То је неспоразум који ћу касније објаснити. Значи то је четврти правац био, четврти правац, сам Јакшић да је 3, 4 било, разумете значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко вас је било код Радића?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па не знам колико, нас око 10-ак је прешло код Радића на правац, тако нешто, значи на 4 или 7, 8, поделили смо се 7,8 до 10 људи, значи на четири правца тако смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте остали све време до ослобођења Вуковара, да ли се ваш број повећавао мислим са тих 7,8 на 15,20,50 људи.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Како су долазили, ја не знам колко је било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су долазили нови људи, нови добровољци.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Код капетана Радића била је уједно и ул. Петрова гора, значи сви становници који су били у ул. Петрова гора су припадали аутоматски кап. Радићу, зато што је позадина Треће чете гардијске бригаде односно Првог батаљона гардијске бригаде била у ул. Петрова гора. Значи аутоматски је тамо, људи који су становали тамо припали његовој чети уједно су и чували леђа Трећој чети због могућности доласка из Богдановца правца Богдановаца где је било опште познато

ушашко гнездо. Значи тамо су комплетно били тако да је, ти становници они су стражарили по својим кућама и нису се нигде кретали. Мештани који су ишли значи у пробој који су показивали правце, који су са војском добровољцима који су били, не добровољци него резервни састав Југословенске народне армије, значи који су тамо били распоређени ми смо били разбацани с њима. Како се кретало значило је ми смо фактички показивали правце. То је нешто добро. Углавном није се кретало до 30. октобра се малтене ништа није померало. Значи наредбе крени, стани, крени, стани, па повуци се назад значи издејствовало је то да ми нисмо мрднули са места месец дана. У том периоду значи уништено је и технике и људства, изгнуло на нашем правцу значи Трећа чета кап. Радића три тенка су значи овај на 20 квм не 20 на 100 квм уништене, значи није се померало. Једном из једног основног разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли погинуо неког од људи, добровољаца који су били у овој групи са вама?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не знам ко је био од добровољаца, то је све био резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него рекосте вас 7, 8 је било ту и разбацани, 7, 8 код Радића, не знам ни ја, Станко Вујановић, њих 7, 8 код Мојковског, па вас питам ваљда знате за ове људе који су били са вама тих 7,8. Да ли је неко од тих људи погинуо за то време, да ли их је заменио неко други, да ли је та група...?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То се не може тако гледати, разумете, нисмо ми имали времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашем сећању.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: По мом сећању да ли знам тад у том моменту ко је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је погинуо неко од тих људи тих 7,8 који су са вама условно речено припали чети овог капетана Радића?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Јесте... И мењали су и долазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили су нови људи, јел тако.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Погледајте, ја не знам ко је све дошао, то је једноставно овако речено како је било, људи који су долазили, значи одлазили су по четама, није било зборно место што говоре да је код Јакшића да се пријављивало па да је он распоређивао, не, него су људи одлазили на оне правце где им је кућа и аутоматски су се ту прикључивали тој јединици која је на том правцу била, тако ко је имао правац шта ја знам ко је становаосад говорим ...ишао је према касарни. Значи ко је становао шта ја знам у центру града ишао је нпр. на правац тамо шта ја знам код Дома здравља, ко је становао на Швапском брду где сам ја то је значи Швапско брдо, тако смо звали део града, ишао је на правац у Нову улицу, директно нпр. мој брат је тамо дошао који је уједно и сведок овде, разумете, ал добро то ћемо доћи све то небитно је сад ко је учествовао и не би ја ни спомињао ко је учествовао и зашто да спомињем ко је учествовао у том , па зашто да сви, хоћемо ли све хапсити сада. Тотално небитно говоримо о Овчари значи, тотално небитним људима, овај, јел пошто прво и основно да вам кажем свака част, овај, не, не, ја се извињавам ја бих само ово напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Када су се изјаве давале официрима, ја поштујем моје офицере бив. Југословенске народне армије и офицере садашње СЦГ и тотално сагласан сам с тим да сте ви дошли овде у Београд односно не ви односно госп. Алимпих да су они дали изјаве, али за разлику од нас ми се хапсимо, ми се хапсимо, малтретирамо, спомене се једно име Вуковарчана, он се одмах хапси и малтретира. Као прво и основно ево само да вам напоменем ево 21. јануара и 22. јануара ја сам уредан позив добио од нашег овога добро од Хашког трибунала преко нашег овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канцеларије.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да. Добио сам позив и ја сам се уредно одазвао, госп. Петрушић ме заступао тамо, значи ишао је пошто не знам шта и како, уједно су ми 2000. или 2001. на позив од војске дошао и дао изјаву да би се након 2 месеца, ту ме је уједно и Јанкоји је био присутан када сам давао изјаву, можете га слободно питати, кад ме је питао да ли си Мирољубе сазнао односно госп. Вујовићу, не знам како ми је рекао, да се товари нама на леђа као територијалној одбрани да смо ми починиоци тог кривичног дела зашто нисам нешто предузео, ја

сам једноставно одговорио, да ме ликвидирају, шта да ме ликвидирају, ако се распитујем, шта се десило након 21.3. десило се то да сам након месец дана ја гледао зато што сам, зато што ћу доћи до тога када је пуцано на мене из разлога што сам се распитивао, пуцано на мене, ја сам се почео распитивати и сазнао сам да је тај ђаво. Након месец дана ја сам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Доћи ћемо до тога, разумем, доћи ћемо до тога. Ово сам хтео да вас питам госп. Вујовићу. Ви кажете било вас је 7,8 тамо код кап. Радића сте та једна група у којој сте били ви а друга група у којој је био Станко Вујановић код кап. Бојковског итд., неки су гинули за то време нажалост, јел тако, па кажете попуњавани су, односно долазили су неки други људи, неки други људи, ко је вама командовао, ко је вама командовао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Капетан Радић директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Радић је био командир вода, да ли сте ви имали икаквих командних ингиренција у односу на те људе у односу на те ваше пријатеље из улице итд. који су се придружили томе, да ли сте ви имали икаквих командних ингиренција, да сте рецимо, значи ако вас је 7,8 то је нека десетина.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не. Нисмо ми заједно били, ми смо по правцу у чети смо били разбацани. Ја сам нпр. мени је командир вода био Хаџић Елви, Хаџија су га звали, он је уједно био и командир мино-бацачке мислим ил оделења или чега не знам. Он је директно командовао нападима и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били разбацани као неки водичи, показивачи праваца улица, кућа итд.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Редовно је мене капетан Радић позивао због тога што сам ја на том Швапском брду 28 година сам имао онда кад сам овај кад је почео рат, 23 године ја на том Швапском брду живим и познајем сваки ћошак, сви смо се ми дружили и Хрвати и Срби, све познајем, значи ја сам њима био потребан да покажем, значи сваки шумарак може да допринесе бољем напредовању или да спречи да се неко са наше стране значи да не буде ликвидирањем, значи ја сам ишао и показивао њима. Баш са оваквим туристичким картама сам ишао и

објашњавао људима који су ишли, шта како, где вреба, где је ограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је био задатак и осталих из те ваше групе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, они су ишли са тим значи како је разбацано било по одељењима, они су свако своје одељење били, разумете и водили то одељење, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су вам једини задаци били за то време до 18., 19., 20. новембра, јел тако, то су вам једини задаци били, да показујете војсци правце, куће, улице и тако.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Једини задаци. Ја вам кажем како први дан је било до ... се дошло. Мало напред.....су се заузеле и није се мрдало више, није се мрдало значи, дошла је гардијска бригада, сада ћете видети колко сам ја фактички ратовао, то што се каже. Значи овај, није се мрдало чак гад је гардијске бригада крени, стани, назад, врати се кућама, спавај дођи сутра. Није се мрдало, ја сам кап. Радића молио значи да ме одведе код пук. односно потпуковник Мркшић у оно време да му објасним да не може, форсирало се праволинијско значи кретање. Замолио сам га да не може тако да сам ја из тог дела града и да се ништа неће тако направит, само да ће се уништити град и да ће изгинути људство и са једне и са друге стране плус техника која ће отићи. Једном приликом кап. Радић ми је једном рекао нема шансе Мирољубе, да те погледа а камо ли да саслуша. Међутим, једном је он дошао на састанак, два командира чете је било, где су мене, ја с капетаном Радићем сам ишао, потпуковник Мркшић је био тамо и ја сам почео да причам о томе, он ме је само сасекао погледом и није ми дозволио да причам, ја сам ту престао причат. Месец дана није се кретало. Након месец дана значи, ово што сам напоменуо да је изгинуло људство, да је уништена техника итд., итд., натерало је пук. Мркшића, потпуковника Мркшића да ме саслуша који је мој предлог био. Наиме, мој предлог је био да чета кап. Радића иде у Клин, да се пресече пут Богдановци, да се избије на десну Суподерицу, односно у 6. пролетерске дивизије насеље, аутоматски с тим би се спречило, значи довод наоружања људства, муниције и контакт са унутрашњости Хрватске, значи непријатеља. Аутоматски кад би се то пресекло, левим крилом односно чета кап. Радића би ишла и пробијали би се и избијали би на Швапско брдо комплетно би заузела, долазило би се у моје насеље, значи где сам ја станао

у Бошка Буха 67, бивше Дедиње, тако су звали по београдским улицама, то је на самом брду и Милово брдо које је одмах до тог мог насеља, аутоматски с тим визуелним значи самим погледом би се пресекао контакт леве и десне стране Вуке и Усташе би се морале предати, јел једино су Усташе то је оно како их могу назвали, значи сами Вуковарчани, Хрвати и они који су били тамо они су били нормални док нису дошли овде од прекоплаћене убице и остали. Али, да не дужим око тога, овај пук. Мркшић је саслушао мој предлог и чета кап. Радића је кренула. На те избило се, значи ово све што сам причао након 4 дана избило се у 6. пролетерске дивизије, пресекао се пут према богданцима и ту сам ја рањен. Пребачен сам значи на ВМА и на ВМА сам био до 14.11., 14.11. сам замолио тамо медицинске сестре, доктора да ме пусте из болнице, ипак су моји били, жена је са мном прешла у Београд, отац мајка су ми значи били у Вуковару, деда, баба, ипак само виђење да су они на ратном подручју није угодно осећање тако да сам тражио да ми се врати, да ме пусте назад и онда су ми написали отпусну листу у случају да ми се нешто деси да ми породица нека има права, да погинем или нешто да има да оствари нека права, пустили су ме с тим да су ставили да се 19.11. морам јавити на ВМА или најближој амбуланти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту отпусну листу ви имате.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да, како да не. Значи да се морам 19.11. јавити на ВМА за вађење конаца или овај најближој амбуланти. Сад прочитао сам нешто набрзину оно кад је госпођа била или госпођица од заштићеног овог сведока сарадника како ви зовете Петковић Спасоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме име несмете поменути.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нисам то знао. Добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај претрес је јаван па то се односи да не објашњавам, морам вама да објасним.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Прочитао сам да је тамо наводно кап. Радић дошао код мене, мислим небитан је елеменат, али да не мислите да ја сад измишљам и лажем, ја сам рекао да сам преспавао код брата, па сутра ујутро дошао. Могуће да сам преспавао код брата други пут кад сам био на ВМА а ово што је

рекао да сам ја 14. навече дошао са кап. Радићем знам да је кап. Радић обилазио једном ове рањенике на ВМА па је могуће да сам и с њим дошао, али небитно, тотално значи да ли ја дошао 14. навече или 15. ујутро. 11. у Вуковар сам значи дошао. 15. значи ујутро рано односно преподне ја сазнајем неко ми је од мештана рекао значи који су тамо били исто где сам ја био смештен да је неки пуковник, односно мајор Шљиванчанин, тако су ми баш рекли, неки мајор Шљиванчанин тражи људе, мештане да воде тамо јединицу да се крене према Митници из правца касарне. Ја сам рекао то је немогуће и онда да то не дужим, отишао сам тамо на лице места у Веле промет, пардон и тражио сам мајора Шљиванчанина. Неко ми је показао ко је то, ја сам дошао до њега, представио се Мирољуб Вујовић пошто смо се онда први пут видели, значи први пут 15.11. то је 3 дана пред ослобођење, значи ту сам га питао, рекао сам му да сам чуо за тај његов предлог, односно захтев да се тамо мештани пребаце да воде његову јединицу да се иде, да се крене према Митници. Рекао сам му да то не вреди, као прво и основно комплетно тамо од касарне према Митници више се не зна ко је изминирао, да ли наши, да ли њихови, све углавном је изминирао и плус тога то је најјаче упориште било и као треће треба само оно што сам рекао да се заузме Милово брдо и оно Бошко Буха насеље где сам ја и они ће се предати за пар дана. Кад сам то објаснио све, мајор Шљиванчанин више није ништа са мном причао, већ је следећег дана кад сам ишао 16. дана значи није више тражио мештане, 16.11. ја сам у међувремену, значи, моје насеље је било ослобођено, ја сам кренуо значи према свом насељу и њега сам испред текстилне школе други пут видео где је позивао непријатеља на предају. Значи други пут сам га видео. Чак не верујем ни да смо причали. Отишао сам до своје куће, погледао шта има, вратио се кући. Трећи пут мајора Шљиванчанина сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тих дана учествовали у борбама.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Уопште више нисам учествовао због ране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због ране.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да. Нисам могао пушку држати. Значи од 4.11. па надаље ја уопште више нисам учествовао у борбама. Као друго, сад ко је командир например док сам ја био разумете, ал добро идемо даље. Значи 17.11. пред

текстилном школом, не пред текстилном школом, то сам рекао 16. је било 17. не знам где сам видео мајора Шљиванчанина, ја говорим сад мајора да не помислите да деградирам никог, него у оно време је био мајор. Значи мајора Шљиванчанина сам, не знам где сам га видео, углавном рекао је да се наводно ЗНГ предао и тражио опет мештане који би водили значи јединицу да ли полиција војна или војска небитно, значи, неку формацију са транспортерима значи да је одведе до болнице и да се то провери. Ја сам га питао да ли је то сигурно тако, каже тако му је дојављено, екох проверите молим вас рекох, ако није сто посто тачна информација, ако се уђе тамо нема шта неће уништити. Због прегледности и свега упало би се комплетно, упало би се овај у замку, уствари побили би, уништили би транспортере и људство и свега, тако да ту смо исто завршили са причом, ништа 17. није било. 17. наиме, добро вратићу се на 17. значи само се спустило до реке Вуке, спустило се значи у град и стајало се. Није се ишло према болници. 18.11. ја сам добио овај, не добио него неко ме је позвао, рекао ми је уствари Мирољубе, овај ослобођен је Вуковар, предали су се и сви, то је масовно, читав Вуковар је кренуо према болници. Отишли смо према болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто према болници, зашто баш према болници?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Зато што смо чули да су се тамо предали, разумете, тамо су се предали, Вуковар је био слободан, значи могло се преко Вуке прећи, једноставно су људи кренули сви су жељно неко је кренуо својој кући с оне стране Вуке, разумете, значи кренуло се једноставно ја сам исто отишао тамо, не могу да се сетим с ким сам отишао, али небитно, значи дошао сам у болницу. Сад се ја не могу сетити да ли сам ушао у круг болнице или нисам ушао, углавном сам се негде, нек је максимум пола сата задржао и вратио сам се назад. У међувремену сам нашао ту од мог зета овај оца који се тамо склонио код болнице, мислио сам да сам га довезао али га нисам довезао већ је он рекао само да спакује ствари, па ће онда касније он сам доћи. Ја сам мислио да сам га довезао у ул. Петрова гора, али нисам, тамо сам га видео. Ја сам се једноставно вратио назад и овај, то је значи 18.

19.11. то дешава се 19.11., ја нисам знао кад је тај случај на Овчари био, да ли 19. или 20. то ме је исто хашки истражитељ питао уједно и један Видан, госп. један Видан овај међународни ратни тужилац, јел тако, он ме је исто питао како не могу

једноставно да се сетим. Ја рекох, ја тврдим да сам само једном био на Овчари, само једном и не бежим од тога да сам био, да ли је то био 19. или 20. ја сам био. По овоме гледајући кроз ове карте, што ћу вам касније објаснити, то није 20. него 19., а образложићу вам, значи да прво ово завршим, па ћу онда образложити зашто 19. Значи овај, 19.11. сад се враћам поново на 19., значи то о Овчари причамо о 19. а не како стоји 20. а ја ћу образложити зашто причам 19. Значи био сам у ул. Петрова гора, кренуо сам према кући својој да видим шта треба да се поправи да би могли преселити, пошто је била разрушена. Значи пошто је то сад преко карте можете видети, што значи ја сам одавде, мало је ту нетачно нацртано, значи овим путем сам дошао, ту је Велепромет, значим тим пешке сам ишао да прошетам, прошао сам поред Велепромета, е сад да ли сам ја можда и на Перовој гори, ул. Петрова гора да вас не збуни то што се Петрова гора сада зове, да ли сам ја тамо чуо да су заробљеници неки у касарни и да ли сам чуо у Велепромету и када сам пролазио поред касарне саме тамо видео то не могу да се сетим. Углавном ишао сам тим путем, знам да сам кренуо према кући. Свратио сам у Велепромет, свратио сам у касарну. Где сам прво био не могу стварно да се сетим, али сам био и на једном и на другом месту. Ту сам свуда од 15. минута до пола сата задржао и на једном и на другом месту, значи све укупно од пола сата до сат времена на оба места заједно. У то време што се спомиње да је тамо, да ли је тамо заседала Влада или тако нешто, ја у то време уопште нисам знао да постоји Влада Српске области итд., уопште нисам знао да постоји. Нисам ја био политичар, нити сам се, није ме једноставно ништа интересовало. Нити је била комуникација добра са, они су били смештени ваљда у Борову Селу у оно време или у Ердуту, не знам за време рата, не знам стварно ни дан данас не знам где су били смештени. Они су били, питали су ме да ли су они били на Велепромету, ја сам рекао, ја говорим зато што су ме из међународног суда питали, па стално мешам. Значи овај, никог нисам познавао од њих тако да ни не знам да ли је био састанак. Тад сам касније чуо да је Аркан обезбеђивао овај тај састанак, што и сами су потврдили, видели сте кроз изјаве. Као прво и основно сама логичност, погледајте зашто Аркан обезбеђује тај састанак. Зашто не обезбеђује Територијална одбрана ако је већ постојала, значи одбацујемо опет могућност да територијална одбрана није постојала, то је само термин значи, мештани који су били у резервном саставу Југословенске народне армије који су сами себе територијалци звали, чак и онај официр који је био активног састава Југословенске народне армије за себе је

говорио територијалац из Вуковара. Зар и он припада тој формацији. Узмите пример господ. Панића, односно генерала, не знам шта је сад по чину који је био тамо, односно два Панића спомињу овај што је дао изјаву, што каже да му је Биљана Мирослав, Биљана Мирослав му је био возач који је из Петроваца, али како сад они само они у резервном саставу, зашто он није територијалац, он је исто из Вуковара, не значи шта одговара ту је територијалац, шта не одговара значи он је резервиста, а шта одговара то је територијалац, да би се нама натоварило ово кривично дело, разумете. Значи нон стоп се прави једна јака формација која је, али сад идемо полако. Значи 19. долазим у касарну, после тога значи након задржавања да ли сам исто улазио у касарну или нисам, значи то је отворено било, небитно сад да ли сам ја направио пар корака унапред или уназад, не могу да се сетим, сад кад је отворена капија била. Аутобуси су били унутра, не знам да ли је било два, три или четири аутобуса, не могу да се сетим било је пар аутобуса у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни. Које је то само доба дана, које време.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је поподнева, погледајте сад, ја не знам да ли је то 12 сати или 2 сата поподнева се то дешава, ја нисам знао који је дан, значи у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко аутобуса видите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не знам сад. Два, три, четири, четири можда сам видео, не могу кроз маглу онако. Сад да ли ми је то кроз маглу што сам читао али мислим да сам четири видео, не знам или два, три. Углавном испред аутобуса су стајали значи војници. Не знам да ли су имали беле опасаче, али кроз изјаве се види да су имали беле опасаче и сами официри су значи војска је признала сама да су они били тамо, значи војна полиција. Ја нисам видео да ли су били бели опасачи. Ту сам се задржао кратко време. Отишао сам до куће да видим шта треба да се направи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било мештана ту код тих аутобуса, да ли је било каквих.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Било је само довикивања, никаквих значи није било неспоразума, туча што се ту наводи да су

нападали мештани, ми добровољци да смо нападали овај војску није нико нападао, било је само довикивања, псовања, коме коме мајку итд., Усташе, итд., али никаквих значајних насилних упада у аутобусе није било, нити сукоба неких. Значи ја сам отишао после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ли видели некога тамо од оптужених овде или неке друге.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја не могу да се сетим кога сам све видео, не могу да се сетим ни кога сам видео у Велепромету, ни у касарни а ни у Овчари. Тринаест година је прошло после тога. Поготово својим изјавама сад више не знам ништа. Ко је био и шта је било. Можда би имао неку визију да је неко био, пошто нигде нисам конкретно с никим причао разумете, све смо се шетали значи ја не могу да кажем кога сам видео, не могу да уопште кажем да кажем јесам он каже да нисам, не могу тачно што значи да потврдим да сам тога и тога видео, зато што сам се кратко време задржао разумете и отишао сам значи до куће. После тога сам се значи задржао сам се код куће, шта ја знам 15-20 минута нека је све скупа сат времена од одласка касарне до куће и назад. Значи поново сам се после тога вратио у касарну и тамо нисам затекао никога, ниједног аутобуса више није било, није било војске ни мештана, ни добровољаца никог није било, што би ја рекао комплетне војске сада није било. Сви смо ми били под јединственом командом у оно време. Значи под ЈНА. Ово сад напомињем због вашег лакшег разумевања мештани, што ви говорите територијалци. Ја сад намерно не спомињем, ми смо из овако из зафрканције не из зафрканције, то нам је драж била рећи територијалац. Тад никакве формације нису постојале. Али ако ја сад споменем територијац ту одмах направите формацију. Али добро, идемо даље. Значи након сат времена све укупно од одласка у касарне до моје куће и назад ту затичем значи Војновић Мирка у почетку се нисам Мирка боже Милана који је 60. или 61.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да одмах разјаснимо, то није овај Војновић Милан, Миша Медоња овде оптужени.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, није то је Војновић Милан који је из Швапског брда, ишли смо заједно у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 60. 61. годиште.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: 60. или 61. било је две генерације испред мене значи школске генерације, тамо је сам не могу да се сетим која је улица, тамо је са Швапског брда углавном, није овај Војновић Милан. Питао сам га где су отишли, он ми је рекао на Овчару да су отишли. Е сад сам у прошлој својој изјави, ја сам се сетио да рекао сам да сам после одласка са Овчаре отишао у болницу, не ја сам пре значи кад сам дошао и рекао сам да идемо само до болнице, пошто ми је тај дан било да вадим конце, ја сам рекао да сам са Овчаре отишао па да сам вадио конце. Не него сам значи до касарне па онда смо отишли, отишао сам у болницу пошто тај дан сам требао да вадим конце, извадио сам конце и онда смо отишли до Овчаре. Пошто је сваког од нас, значи ја сам овако без команде, без ичег ја сам једноставно отишао као што су сви други отишли из радозналости зато што смо ми, да станем или да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не само ви наставите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Зато што је овај сваког од нас интересује ко је против нас ратовао, сви смо се ми некада дружили. Схватите то да није ништа страшно што сам ја отишао да видим ко је. Дошли смо на Овчару значи сад ајд да узмемо колко треба до болнице и назад док сам извадио конце, нека је ту сат исто. Значи то је укупно 2 сата прошло, како сам видео оне аутобусе и како сам дошао на Овчару. Кад сам први пут затекао аутобусе, значи отишао према кући, вратио се у касарну, отишао до болнице и онда до Овчаре, значи то је 2 сата укупно, та релација отприлике. Сад тако нешто отприлике, не могу да се сетим. Дошли смо на Овчару. На Овчари били су неки паркирани аутобуси, ја мислим сад један или два, али знам за један сигурно да сам видео, кроз маглу ми је нешто као да су још били пар аутобуса углавном све је било празно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је било 3-4 јел.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да, зато вам сад напомињем не могу да се сетим кроз маглу ми се ови аутобуси виде. Не могу да се сетим, али углавном никог није било у аутобусима, разумете, били су празни. Празни су били. Људи су били у хангару значи. Ти који су били у Хангару у аутобусима већ су били у хангару. У хангар се није могло ући зато што је стајала тамо овај војска нека ја не знам да ли је била војна полиција или не могу да се сетим, значи била је војска, то ми је била непозната војска, то сам ја и Хашким истражитељима рекао и ја

први пут сам сад чуо да је уствари 80. моторизована бригада крагујевачка била тамо. То сам овде како сам ухапшен сазнао. Кад сам читао изјаве ја уопште нисам знао да је то та. Ја сам рекао њима да је попис тих заробљеника да је сто био на средини хангара и да је ту војник неки у СМБ униформи пописивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник, Није имао чинове, ви закључујете да је био војник.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нисам приметио, углавном пописивао је. ту сам се исто задржао, значи није се могло ући унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само по некој вашој процени, неком вашем сећању колко је сати тада било кад сте дошли на Овчару.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Погледајте, пошто је тамо кратко време било пола 5 је падао мрак, да ли сам ја дошао онда у току тада сам ја доша, е сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, био је дан кад сте ви дошли. А кад сте дошли у истрази сте рекли да је то негде било око 14 сати.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да, али збунило ме то, ја сам отприлике рекао, рекао сам око поднева, зато што сам ишао прво, мислио сам, ја сам рекао да сам са Овчаре отишао у болницу, ја сам пре Овчаре отишао у болницу па сам онда на Овчару, а рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што значи да сте нешто касније дошли на Овчару.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да, само то. Мислим све је исто само исто као овај случај што вам кажем не могу да се сетим јел кап. Радић ме је из болнице довео нисам са женом дошао, али небитно је разумете. тотално небитно сад ту пар сати, не могу да се сетим због тога што је то далек период исто као што сам био кад су ме истражитељи питали кад сам пребачен, како сам вожен кад сам рањен први пут, како други пут. Па рекох први пут кад сам рањен рекао сам вожен сам аутом, а други пут хеликоптером, а баш је било обрнуто, разумете не могу да се сетим тога сад кад је то двапут рањавање, сад овај пут

хеликоптером, онда Радић кад је дошао и није дошао, не знам сад, не могу да се сетим тих појединости, али то су небитни елементи, разумете. Значи ово сам објаснио знате, што значи 2 сата, након 2 сата оно кад сам видео у касарни ја сам дошао на Овчару, значи они су били у хангару заробљеници. Ту сам се задржао до негде пола сата рекао сам, написао сам у писаној изјави, значи ја не знам да ли је ико од вас прочитао ту моју писану изјаву да сам се можда задржао и сат а можда и сат ипо. Не знам једноставно не могу да ме обесите не могу да се сетим колко али више од сат ипо нисам био. Значи што све ја нисам порекао да сам дошао на Овчару и био сам на Овчари као што су сви остали били. Значи чисто из радозналости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко људи је било овај по некој вашој процени у хангару, ако сте видели кроз стакло, велика отворена врата, је.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја се не могу сад сетит какав је тај хангар, ја сам само једном био. Пре тога сам давно пре рата био још једном. Давно пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангар.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у хангар.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, нисам улазио у хангар нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Е сад значи, овај то кад сам дошао значи пола сата, сат ипо сам се задржао, ту се ушеткао, никаквих сукоба није било, никаквих значи било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате с ким сте били, с ким сте причали, изашао је овај Војиновић.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Војиновић Мирко је био тамо и он је шеткао исто около, чак нисмо ни заједно ишли, него смо шетали, шетали и касније након сат ипо да ли смо се сад срели или пола сата кажем да ли смо се срели па смо онда не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштински што сте уопште ишли тамо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Погледајте, да ви живите у Вуковару и да се дружите с неким 28 година, живите с њим да ли би вас интересовало да ли је тај ратовао против вас. Погледајте то мислим и то је интересантно питање. Нормално да мене рат, сви смо до јуче смо имали девојке смо мењали, излазили смо у град, кликерали се по улици и како сад да ме не интересује да ли је тај против мене био. Хтео сам да видим. Дошао сам на Овчару нисам никог видео од њих. Они који су се дружили са мном значи непозната лица су била. Значи из те радозналости, неки су дошли из радозналости, мешани смо ми сви бракови. Моја жена је на пример Хрватица али из Осијека, разумете, можда да је била случајно у Вуковару можда би ја тражио њеног брата исто тамо, да је живела у Вуковару, али у Осијеку је живела, њен брат је исто Хрват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи у хангару били обучени.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Различито су били, ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко се сећате.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Свакако су били, ја мислим па не могу да се сетим да ли је неко био у униформи. Они су се сви пресвукли у болници. То су биле приче, оне значи, неко је говорио да су заробљеници са болнице, неко са Витнице, неко је рекао да су мешани, тако да се овај није знао који су тачно заробљеници. Значи то су разно разне приче, разумете. Господин Татић је тамо навео жуте чизме, ја се уопште жутих чизама сад не могу сетити у моменту, али господин Татић онда кад сам ја дошао он је био пијан господине, разумете, али зашто ја не кривим њега, добро нема везе. Само да вам објасним у кратким цртама, значи ја нећу теретити њега, човек је значи кад је укинута ванредно стање или кад је она одредба од 90 дана укинута полицијског притвора значи ја сам 21. марта ухапшен, б. сам позван значи да дам изјаву највероватније су човека покупили с годишњег одмора и рекли брзо донеси, одреди им затвор. Човек је био попио немам ништа против. Он није ни отворио оне материјале што се видело како је листао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да процесујете госп. Вујовићу никога по његовим спољашњим ..., немојте тако знате.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, не видећете кроз изјаву осталих сведока. Погледајте моју изјаву с брда с дола састављену. Питајте остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то не мора да значи да је неко овакав и онакав, него се вратите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Али нема везе ја га не теретим, разумете и он исто зна да нисам био командант Територијалне одбране, па што није одмах одбацио онај захтев за спровођење истраге. Он је исто у Вуковару са госп. Алимпићем је био. Комаде су се они обратили, па нису мена као команданту Територијалне одбране, али идемо даље, нећемо се задржавати на томе. Значи 19. сам се ја вратио после тог задржавања сат, сат ипо времена, пола сата, сат ипо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте икога од ових видели, осталих оптужених или можда сведока који су прошли кроз истрагу, читали сте њихове, пренесите нам ко је.. Јасно.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па људи кажу, па погледајте ја могу да кажем видео сам, ја не могу то да кажем кад се не сећам. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Могу ја себе да заштитим па кажем видео сам тог и тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, реците ово да ли је у хангару колко сте ви видели ако већ нисте улазили унутра, а дошли сте зато што вас је интересовало да видите да ли је неко од ваших другова, пријатеља из детињства, из младости, да ли је сад у том након, последње несретно време, био са преке стране цеви, тако сам вас схватио.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да из тог разлога сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ушли у хангар јер вам нису дали да видите то уствари што сте дошли на Овчару, да ли сте запазили јел било тамо жена, жена, девојака, женских особа.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запазили.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Била је маса народа. Ту је било мештана тамо и добровољаца, резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око хангара.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Око хангара. Сви су се шетали. То вам је као корзо био, као да сте изашли у град, ко да вас неко пита, изашли сте у град кога сте видели данас, питају вас након 13 година која сте видели тог и тог дана на корзоу. Не можете се сетити. Сваки дан излазите на корзо, ја сам онда био само једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте се вратили са Овчаре да ли је још био дан?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не могу да се сетим сад да ли је то било можда светлије, не могу да се сетим, највероватније онда није било, ако сад кад погледам колко се мени одузело времена то, можда се већ смрачило мало, не могу да се сетим тог момента, не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају отишли сте право кући, нисте ишли у болницу да вадите конце.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, пре тога сам био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, дакле право кући.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, право сам кући отишао. И то је све било. Касније за Овчару сам чуо након 10-ак дана, значи за догађај на Овчари. Уједно да вам објасним па ћемо онда доћи до тога, 21.11. неко од официра или војнија је дошао значи у ул. Петрова гора тамо где сам био смештен привремено, дошао је и рекао, донео ми униформу и рекао да се спремим да идемо код овога са Мркшићем да идемо код ген. Кадијевића. Значи дошао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: 21.11. Ја сам дошао значи да ли сам ја дошао сад у команду батаљона у Светозара Марковића, значи то све се ја касније сетио, како ја ово читам, разумете, у почетку кад су ме хашки истражитељи испитивали нисам се могао сетити, али сад ми је ово мало помогло да се присетим. Значи отишао сам у Светозара Марковића и од тамо ме неко одвезао до Негословаца на аеродром. Тамо сам значи, на хелиодром, пардон, тамо сам са хеликоптером сам пребачен и они који су били тамо још, видим да је ту, да је рекао и овај потпуковник мајор шта је био у оно време Тешић да је био у том хеликоптеру, ја се не сећам али небитно је, значи отишао сам овај у Београд и био сам на пријему код ген. Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је у то време био секретар Савезни секретар за народну одбрану.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да. Значи отишао сам код њега. Ту су на пријему били и неки официри, ја претпостављам да је било унапређење неких официра пошто је после тога био неки ручак, па ту су мене позвали тако да сам присуствовао. Међутим, да се вратим на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гос. Вујовићу, дозволите да останемо при овоме јер томе се сада намеће, ако сте ви обичан војник, пошто сте ви обичан војник који је тако ратовао и рекао, закључили смо релативно кратко, релативно кратко месец дана, напред назад ништа се не дешава и онда се нешто дешава, али сте рањени 4. новембра, потом у болници до 14. новембра и ту је већ дакле, након тога, реците, откуд вама сад маскирна униформа, откуд сад вама хеликоптер да идете код Савезног секретара за народну одбрану хеликоптером ако сте ви неко ко је релативно безначајан.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да не би ишли с брда с дола, погледајте мислио сам то објаснит, али да не би сад објаснио овако па онда сад убацио Ацу Васиљевића па овамо и онамо, значи идем неким редом, па ћу вам доћи до тог објашњења и логике због чега сам ја тамо био. Значи, на том састанку, том честитању да назовем, значи који је био на пријему код ген. Кадијевића, ту је знам био у оно време значи потпуковник Мркшић, не знам који су још официри били, ту је било честитање итд., ја сам том приликом рекао, скинуо значи ону мараму – повез, стајао сам онако, код генерала је то пријем био и онда овај, значи ишао је редом честитао, кад је дошао до мене

пук. Мркшић ме је представио, потпуковник у оно време, односно сад генерал јел тако, он ме представио као војника територијалца или мештана или тако нешто, али никако као команданта Територијалне одбране, није ме представио као и као истакнутог борца у том стилу, знам тачно да је мене ген. Кадијевић онда упитао шта сте по чину друже Вујовићу, ја рекох «војник стрелац друже генерале», значи обичан војник. И онда ме је питао «где сте научили ратовати друже војниче», ја рекох «мука друже генерале», то памтим јер је то пријем код генерала био. Ја сам, шта сам ја мислио, ја сам мислио да ме пуковник Мркшић односно у оно време потпуковник Мркшић звао из разлога захвалности неке пошто сам дао предлог на који се начин може Вуковар ослободити. По том мом предлогу Вуковар је за 18 дана ослобођен, а чињеница да се месец дана није мрдало, јер оно моје подручје је све на брду, разумете, све комплетан Вуковар као швапско брдо кад се узме, читав Вуковар се има на длану, значи он то није знао, он не зна, таке добија информације итд., значи ја сам њему кренуо то са терена и није било под мојом командом, ја сам био рањен, ја сам био у болници, али након тог мог предлога Вуковар је ослобођен, ја сам мислио из тог разлога да ме он позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милисте да је то због тога.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Мислио сам да је због тога. Касније кроз читање ове изјаве ... сам читао због чега је више то због тога. Али идемо сад даље. Значи, овај 21. значи отишли смо после тога на неки ручак, још ме Мркшић оваквим речима рекао ген. Мркшић «седи овде на тебе чека хеликоптер». Баш тим речима, кад ти одлучиш тад полећемо. Ја ни на крај памети да ће ми се монтирати ово, али добро доћи ћемо до тога. Значи овај ту сам ја рекао ваљда пуковник, потпуковник не знам да ли тад одмах добио чин, не знам не битно је, значи потпуковник значи овај ушао је, нема проблема ја сам отишао на хеликоптер и вратио се у Вуковар. 28. односно пар дана после тога значи мог доласка из Београда, пар дана после тога је дошао у Вуковар и неко ме је обавестио да је дошао Стојчић Баца, Радован Стојчић Баца, који је у оно време чак нисам ни знао да је постојала команда територијалне одбране српске области, чак онда је нисам знао, значи то кад сам се вратио од Мркшића да је јединствена нека команда постојала у Ердуту и каже да је дошао и да се тражи овај, да се предложи командант Територијалне одбране, за територијалну одбрану и ту је сам не могу да се сетим, где је тај кратки састанак био, неко је рекао «доћи

овамо» и сад ја сам мислио прво у хотелу, али није у хотелу онда размишљајам хотел је био срушен, небитно значи, негде је дошао и рекао је ту се састало пар мештана и разговаали смо тако и тако и ког предлагете и ја сам предложен за команданта Територијалне одбране, с тим да је онда пок. Баца рекао да ће ме обавестити када дођем у Ердут да ће ме поставити за команданта Територијалне одбране. Значи то ме само обавестио кад је дошао у Вуковар. Ја сам рекао између 27. и 30. да сам постављен за команданта Територијалне одбране Општине Вуковар, међутим, то је изгледа тачно било 28., из ког разлога, на сведочењу код Милошевића, само мало, мој претпостављени кад сам био начелник Министарства одбране Милан Милановић Мргуд је дао изјаву да је неки састанак био, прослава нека у Ердуту у Аркановом центру. Тај дан сам ја био изгледа у Ердуту, 99,999%. Тад су сви постављени, значи нисам ја једини за команданта Територијалне одбране, него је постављено комплетно сви команданти Територијалне одбране на подручју Славоније, Барање и Западног Срема, што значи пет команданата. Значи командант Вуковара, Територијална одбрана Вуковар, командант Мирковци, Тење, Даљ и Бели Манастир. Сви смо тог дана постављени. Значи то је био 28., можемо одмах предложити госпо. Милановића да буде уједно и сведок који ће, мислим то је дао на сведочењу код Милошевића, значи у Ердуту у Аркановом центру је било моје постављење 28.11., значи тад сам постављен за команданта. Након пар дана после тога ја сам се почео распитивати, пошто сам чуо шта се дешава, да се десило нешто на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули? Пре него што сте постављени?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сад не знам пре или то ту тај период, да ли је 30. или дан, два пре, дан, два после, углавном у том периоду. Ја сам почео се распитивати шта је било у вези Овчаре. Кад год сам се распитао све што сам сазнао значи да је тамо била маса народа, да је тамо било значи и војске регуларне и резервиста и што би ви рекли добровољаца и ових и оних, итд., значи свих је било присутно, неки су говорили значи овај да је, да су као мештани и добровољци улазили у хангар на препознавање, неки нису, само су рекли да није се могло ући унутра. Неки су говорили који су остали дуже да су видели неки трактор или камион, неки нису то видели, неки су говорили да су одвожени на Велепромет, значи они који су дуже остајали. Значи, кад сам све погледао, кад сам све сагледао, сви су били

тамо, а почињено је кривично дело, значи ја једноставно нисам знао да ли се то ради о истом дану. Зато ме поготово збунило кад ме Хашки трибунал питао јел 19. или 20., па сам се онда због себе обрадовао а рекли 20. ако је та маса народа била тамо можда није то почињено кривично дело тог дана, али изгледа да је почињено тог дана на Овчари. Сад се прича, можда и 20., откуд ја то знам, али небитно је. Да се вратимо сад на 19., значи овај, разноразне приче су биле, причало се значи да су то били заробљеници са Митнице, неки из овога што сам чуо уједно кад сам био на Овчари, али то све како сам ишао не знам ни ког сам питао ни ког нисам питао. Шта сам сад хтео, да неки су можда и знали онда и то да напоменем, неки су можда и знали да се одводи неко на стрељање, разумете, али је баш било брига, једноставно шта ме брига, можда нико није, не знам вам то објаснити, једноставно нико није био тамо, о чему се ради кад видите кроз ове изјаве, значи уствари да идемо од овога 4 дана након тога по мом сазнању шта се дешавало на Овчари да су сви били тамо, да нико ништа не зна, пуца се на мене и то Цаво, овај што сам сазнао месец дана по испитивању како ме истражни овај из Хашког трибунала како су ме инспектори односно давали интервју, након месец дана сазнајем да је надимак му Цаво. Ја сам му знао име и презиме али сам заборавио прошло је то времена и ко зна јел се он тако и зове, небитно је. Углавном, мислим битно је, али сад небитно је кад не знам, он је 4.11. ишли смо из Велепромета, пролазили смо значи, ја сам излазио из Велепромета, пролазио сам поред њега он је стајао овако шкорпиону, овако је стајао шкорпионом и узвртио се лево десно. Шта је радио, гледао је да ли неко гледа у њега, пошто је пар људи било вани, сад ћу вам рећи зашто је то било. Значи овај, то је мом распитивању 4 дана након мог распитивања о Овчари, пуца у мене, ја чујем три метка испаљена, падам на колена, ал не осетим још да сам рањен, значи метак ми улази овде између ребара, овде између ребара се заглављује, комплетан просек, још не осећам да сам рањен, чујем три чауре како падају и он ухватио је шкорпион и нешто је вртио, на крају се испоставило нисам знао шта је он је кочницу закочио значи шкорпион и баца шкорпион, како пада шкорпион ја у том моменту осећам бол и почнем викам «рањен сам» и он почне викам «рањен командант, рањен командант, испао му шкорпион, испао му шкорпион», ја се довлачим до кола, улазим у кола, ја једини сам видео нико није видео да је пуцао у мене, превозе ме у Негославце и у Негославцима ме оперишу. Шта се дешава то ми је касније жена причала, њега су овај одвели, неки безбедњак га је испитивао «како ти испао закочен шкорпион», репетирао је

шкорпион, закочио га, бацио га, каже «како није сад опалио», «ја не знам» да би се то завршило на томе, њега пусте. Испао шкорпион, испао шкорпион. Касније тај исти то нисам Хашким истражитељима рекао сам, касније се сетим, моја жена, он је хтео ући за мном, оперисан сам значи у Негославцима, пребацили су ме у овај то војно, тако су ми рекли, ја нисам то видео, оно медицинско возило како да га назовем, јел да, ту су ме убацили и он је хтео ући за мном и моја жена је то видела, мислим да ми је то жена причала, пошто сад не могу да се сетим, мислим да је она баш и скочила је тамо, не он је пуцао на њега, шта је он хтео, он је хтео ући унутра да ме удави до болнице и ту војна полиција односно који су били не знам, био сам у несвести, војска није дозволила да он уђе, значи у то војно возило. Пребацили су ме значи у болницу, на ВМА, ја ником још ништа не причам, рекох да видим зато што сам својим очима видео, враћам се у Вуковар, мислио сам испитати шта је било, међутим, њега нема у Вуковару,, шта је како је нестао је из Вуковара. Значи нит је ико изашао значи на лице места тамо овај у Велепромет да покупи чауре, зрно које је било у мени је nestало, шкорпио је nestало, пак нису узели у обзир да је шкорпион пао доле да ме ушију између ребара овде, значи ја бих имао косу рану а неби равну рану имао, мени је равно значи срећом па ми је само мало јетра откинута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај човек, јел сте га претходних дана видели.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ухапсили су ме, тај човек је био добровољац разумете, односно резервиста у саставу кап. Радића који је исто с нама био на ратишту, разумете за ослобођење Вуковара и он се мени толко близу увукао да је једно пар дана пак спавао код мене, он је читаво време говорио «Мирољубе сад се мораш чуват, може те неко сад убити», овамо онамо, читаво време тако говорио, «ја те морам чувати», реко «шта ће мене неко чуват, сад је ослобођен Вуковар», «не, не», тако да се он нон стоп уз мене привлачио с тим образложењем да ме неко мора чувати. Рекох дај мусту ме. Пар дана је чак код мене спавао кући и онда пуцао на мене. Значи он се увукао унутра. Значи ови елементи које сам навео да је коса рана. Да реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек је остало, да ли сте заборавили да нам одговорите на оно питање, откуд Ви код Кадијевића, рекосте да сте мислили да је због оног вашег предлога Мркшића али сте после закључили да то и није баш због тога.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, доћи ћу до тога, али не могу све одједном, прво овај елемент како је пуцано на мене, па ћу вам онда све објединити, разумете. Значи све ћу сад да објасним и долазим онда до тога и она ћете ви видети да сам ја уствари мислио да је тако и онда ћете ви видети зашто мислим да сад није тако. Али сад значи долазим до овог Жавола, који је пуцао на мене, значи кад сам дошао у Вуковар нити је метка било зна, нити су биле чауре, да је чак изјава тога који је тог Ђавало, његова изјава да му је испала, испео шкорпион довољна била да он се пусти из притвора, а то да је пуцано у команданта разумете команданта Територијалне одбране, ништа његова изјава да му је испео шкорпион, он је пуштен и он је отишао за Београд. Сазнао сам да је из Београда. Е сад ја сам се касније опет почео распитивати за њега и онда сам сазнао да је радио на ликвидацијама за Државну безбедност а у задње време за КОС. То сам рекао мислим истражитељима исто не могу да се сетим, али мислим да сам им рекао. Небитно значи, мислим битно, после тога шта сам сад хтео рећи, то уствари, да ја сам онда отишао на ВМА, после тога значи лежао сам на ВМА не знам колко, изашао сам 14 дана ваљда са опоравка, отишао сам уствари са ВМА на опоравак на Златибор, после тога сам кратко време био командант Територијалне одбране из једног основног разлога што сам исто време постављен на функцију секретара Народне одбране где ме је председник односно секретар Извршног савета Палић поставио односно предложио као секретара Народне одбране. ТЕ две функције у оно време је провело у мирнодобске формације негде око 97 људи, око 97, ако није и тачно, пошто ми се стално по глави мота број 97. У то време ја сам био значи командант и секретар, Станко је био мој заменик и подсекретар или заменик секретара како хоћете и Злата, не могу да се сетим сад презимена, али добро, небитно, али ћемо се сетити касније, морам, блокиран сам сад не смем ником ништа да причам, не смем никог ништа да питам, како онда да сазнам како се презива. Она је секретарица била. Те функције ми нисмо могли... као друго заборавио сам ово рећи, кад сам био код Кадијевића још, Кадијевић шта ми је рекао оном приликом, рекао је ваша је сада дужност мештана да извршите значи да обезбедите прихват осталог становништва које ће долазити у Вуковар и да се сместите сви, а војска Југословенска народна армија ће чувати границе и безбедност, гарантовати за безбедност. Тим речима. Значи не спомиње се територијална одбрана. Значи по доласку са Златибора, једноставно више нисам имао потребе да се формира та територијална одбрана.

Прихватио сам се Секретаријата Народне одбране зато што је чињенично стање било тамо где је војска била тамо, ја сам морао извршити попис војних обвезника и осталих становништва, значи да би могао вршити попуњу постојећих јединица то су персонални послови Секретаријат Народне одбране, значи персонални послови, да би могао на захтев команде војске да попуним са потребним весом и нормално да обезбедим цивилну заштиту. Значи ја сам ту негде око 70.000 евиденционих листова одштампао у Србији, извршио попис, тако да ја више нисам командант Територијалне одбране. Касније сам формирао зонски штаб и тако да је Територијална одбрана прешла у српску војску Крајине и није била Територијална одбрана. С тим да вам кажем ту ћете наићи на разне, оно где говоре Мирољуб је био командант, Мирољуб ово, Мирољуб оно, мислим да је било, то људи мисле зато што сам ја у оно време значи после ослобођења, све говорим после ослобођења ниједног чина нисам имао, 92. године сам ја добио чин водника. Значи чин водника 93. онда дойбо сам чин капетана, ваљда 95. сам добио чин мајора и 96. сам добио пардон или 95. сам добио чин потпуковника. Мислим да сам записао да се сетим, углавном од водника 92. сам водник био и кад сам постављен на команданта одбране града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам чиновни кад радите административне послове тамо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Зато што сам ја био на разним функцијама које су се биле тичале војних обвезника и цивилне заштите. А због реорганизације органа управе, разумете, друкчије су називе одбијали. Једно време сам био командант војног, након реорганизације значи код општинских органа управе, значи министарство више није могло, није падало под цивилну структуру, него под војну, па сам аутоматски пребачен као командант војног одсека, разумете, и онда сам ту на ту функцију, нисам могао да будем постављен ако немам чин мајора и онда су ми дали чин мајора. Касније сам постао командант одбране града ал не можеш да будеш командант одбране града, то је фактички бригада једна, ако немаш чин потпуковника, тако да сам онда добио и чин потпуковника, значи све формацијски, значи то је потпуковник сам дибои како сам постао значи овај командант одбране града, командант војног одсека мајор, а капетан мислим да се то у оно време, сад не знам ваљда секретар исти су тражили функцију па су ми дали чин капетана. Касније сам ја био начелник Министарства

одбране, Одељења Вуковар, па онда начелник области Министарства одбране, итд., значи хиљаду уједно сам био Републички посланик, скупштински одборник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о том.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, не погледајте због чега то помињем, због тога су људи мислили да сам ја можда био командант зато што сам имао хиљаду функција, па су онда мислили можда овај, јел кад је сада можда је и пре био командант, па онда ту спомињу негде ја мислим да је Мирољуб био командант, али видећте основно питање зашто мислиш да си територијалац, рећу ћу, видећете, зато што је припадао формацији, зато што је из Вуковара, он је резервиста, а то ћете видети кроз друге... Где смо сад стали, значи да се тад вратим, то сам објаснио да се вратим сад зашто мислим да је то 19. или на оно питање зашто сам био код Кадијевића. Значи идемо, зашто мислим да је 19. па ћу после тога зашто сам био код Кадијевића. 19. видећете кроз ове изјаве да се помера датум један из једног основног разлога, мене је генерал Васиљевић шта је, он ме је прозвао кор да сведочим код Милошевића именом и презименом. Неке су у Новом Саду биле баш тамо код мог дела, тако да ме ништа не би чудило и да је репетитор засменио да не би ја то пратио. Међутим, на једно питање Милошевића према Васиљевићу ја сам чуо да он спомиње Мирољуб Вујовић командант Територијалне одбране и Станко Вујановић, онда су опет сметње, интересантно, како то сметње, али да не бакћемо се са сметњама, значи мене је генерал Васиљевић споменуо именом и презименом као да сам ја одговоран командант и територијалне одбране и Ја сам уопште небитно је, и добро је што ме споменуо јер ту сам видео онда у изјави. Он је напоменуо да уопште није био у Негославцима, ни близу значи није био Вуковара када се то десило. У изјави капетана Каранфилова видите при испитивању овај Весне Босанац на саслушању видите да је у једном моменту ушао начелник управе Аца Васиљевић и његов заменик Туманов, тако некако се зове, јел да, улазе Босанац тај, сад да анализирамо ту изјаву шта се дешава и како се дешава, значи он из болнице је довео, долази се да је то 19. довежено. Значи кад погледате изјаву сва дешавања значи помера се ту, ко неће да каже да је то било 19. значи да би избегли, да би сачували Ацу Васиљевића говоре не знам који је то дан био 19. или 20. не могу да се сетим, ако анализирамо то све кад, ако видимо пардон кад је враћена Весна Босанац, па кад је опет одвежена у

Негославце, што је једном приликом Тешић Боривоје мајор у оно време ево сад је био члан комисије за сарадњу са Хашким трибуналом, где је он сам изјавио да је скоро читава, устваи његов батаљон, да је документација нестала, чак и његов ратни дневник је нестало, то је интересно, из тог дневника би се видело да није постојала Територијална одбрана и видело би се шта се дешавало. Значи све је то нестало, видело би се да је то било 19. и да је Аца Васиљевић био у Негославцима и јако добро зна ко је то наручио. На Овчари се, не ко је наручио ко је извршио ликвидације на Овчари. Видите све изјаве и даље ће долазити да нико ништа не зна, интересно да нико не зна, потурају се полицијске изјаве и онда ове са Овчаре бацају као да су они били на Грабову. Признај, а свако боје се људи, види се касније кад би се боље причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо видети, овај.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Видећте да људе са Овчаре пребацују на Грабово и нон стоп и горе и хоће да направе од нас формацију и да је то комплетно организовано. Зашто нико не зна ко је возач трактора, зашто нико не зна ко је возач булдожера, зашто нико не зна ко је копао то, пазите то су битни елементи, зашто се не зна ко је командовао тамо на Овчари. Спомињу неког ту мислим официра виског 188 и ово они, и говори овај са Овчаре, само вај са Овчаре а нико не зна тамо шта се дешава. Као прво и основно игром случаја ја сам био секретар што сам напоменуо да сам био секретар Народне одбране, уједно сам био члан Извршног савета, значи 92. године ми смо тражили помоћ из Србије једну једину грађевинску машину нисмо имали. Једну једину грађевинску машину, одакле тамо грађевинска машина, одакле кад ми једну једину грађевинску машину, ја мислим да је Комуналац добио у фебруару или чак у марту месецу на знам 92. године једне једине, одакле тај багер, ровокопаш, шта је копано не знам ни ја која машина, али грађевинска машина је у питању. Одакле та грађевинска машина, јел смо је ми створили. Значи долазимо значи Весну Босанац испитује кап. Каранфилов. У том моменту кажу улази генерал Васиљевић, значи он је био присутан, уједно сведок сарадник који каже да сам ја каже да је био капетан Каранфилов и да је био Крзмаровић и да је овај Вукашиновић Љубиша, јел тако мислим да је рекао да су они дошли, да сам ја ту сами људи кажу да нису били, овај Каранфилов уопште није био на Овчари а сам Вукашиновић Љубиша, добро то што се види кроз изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да анализирамо овај исказе сведока него.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не хоћу да вам кажем како се полицијски извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из истраге.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Игром случаја Аца Васиљевић, Аца Васиљевић је био у странци Душана Михајловића, јел тако, откуд сад у странци, откуд је саветник Душану Михајловићу и откуд је било потребно ванредно стање кад сам се ја уредно одазивао сваком позиву који сам добио, да би пред мојом децом маскирани полицајци упали 21. марта пред мојом децом, разумете и ухапсили нас све и мене и брата су ми ухапсили и зета су ми ухапсили, зато само што су из Вуковара. Све су нас похапсили. Па ја бих се уредно одазвао као што сам се сваки пут одазивао. Аца Васиљевић је саветник госп. Михајловићу и одмах се овде и сами знате да је битно, пардон, мало сам се размахоа рукама, да је битно било овај да се значи овде формира веће Суд за ратне злочине, све се ја слажем, нека одговара онај ко је починио то кривично дело, све се слажем, али на овај начин, на овај начин да госп. Лукић послује преко нас и уједно први Аца Васиљевић, Аца Васиљевић који штити себе с овим лажима који ће се доказати он је то направио, и зашто њега не ухапсите, из једног основног разлога за сваког има овако начелник Управе безбедности мене ћеш хапсити, немој да ти сад ово набијем на нос. А ево ту његова изјава, разумете, његова изјава да је он потврдио да је био у Негославцима. Сам капетан овај мајор Тешић каже да је добио задатак да 18.11. се спусти од пук. Мркшића генерала ћу га звати, да га не деградирам, од генерала Мршића је добио задатак да се спусти до реке Вуке. Није тачно, то је био 17. а не 18. онда говори 18., онда 19. и 20. завршава се Овчара. Не то је било 17., 18., 19. Опет долазимо на 19. Он је добио задатак 18. да оде пред болницу што је отишао 18. кад се Вуковар предао. Значи онда је он одвео Весну Босанац у Негославце и вратио је назад, значи 19. поново је Каранфилов довео. И ту је опет Аца Васиљевић. Уједно пуковник Павковић не Павковић него Панић каже овај да селекцију заробљеника ко је вршио Управа безбедности на челу са Ацом Васиљевићем, све пуца се на то. Зашто га ви сада не би ухапсили. Погледајте изјаве мало. То господин Алимпић зна,

зато нама товари све, уз његову сарадњу, а све ће се, а можда је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Вујовићу немојте тако, не товари вама нико ништа немојте, ви имате оптужницу на коју треба да одговорите, али не на тај начин наравно.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Он је прозвао мене, да видимо зашто ме прозвао из ког разлога. Па добро идемо даље, сад да видим, погледајте битан елеменат један. Зашто се не питају и господин Шљиванчанин генерал пуковник шта је не знам по чину, ја се извињавам ако обојицу сам увредио због деградације чиновна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пружићу вам прилику да овај генералу Васиљевићу и госп. Васиљевићу све то кажете.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ал молим вас што пре га ухапсите, ухапсите га слободно имате разлога и основа, то сте нас без основа похапсили. Значи овај треба питати и пуковника, генерала Мркшића и Шљивана, шта се дешавало у Негославцима, ко је намерну пометњу направио тамо, чињеница је тамо била и војна полиција 80. моторизоване бригаде крагујевачке се зове моторизоване, не знам више, значи чињеница да је била војна полиција гардијска, чињеница да смо ми сви били тамо, чињеница да су били и добровољци што ви зовете, чињеница да су сви били тамо, а ја сам уједно сазнао кад сам се оно распитивао да се тамо шеткало Косоваца, Удбаша, чињеница да су официри неки били, значи неко је монтирао, ти људи су требали бити стрељани, ти људи су требали бити стрељани, а највероватније они мештани који су дошли тамо су пореметили некон план и онда се импровизовало, зато је било импровизације што сам чуо, што сам навео у оној мојој изјави импровизовано је било као да се одвајају домаће Усташе од страних плаћеника и убица. Зашто би људи одвајали тамо да су планирали да их стрељају, зашто је то неко импровизовао. Зашто је, значи људи који су били тамо они су мислили можда да их људи одвозе у Велепромет како је речено, мени су из Хашког трибунала истражитељи и господин један видим да је директно поставио питање да ли знам неки аутобус који је прешао из Велепромета на Овчару. Рекао сам не знам, први пут од вас чујем, па узимао и тај елеменат. Ако је речено да се иде на Велепромет, зашто је с Велепромета дошао на Овчару, ова прича једна што постоји, значи није из тих, ко је направио ту

збрку, то треба поставити питање господину Шљиванчанину и Мркшићу и нека се господин Шљиванчанин не боји Аца Васиљевић је свима намонтирао, ако га је напао због крађе новца у СДК нека га сад опет нападне, ане да и они испаштају и ми. Ко је послао људе да стрељају. Чији је трактор, ко је возач трактора, ко је ископао рупу, ко је стрељачки вод, ко су, то Аца Васиљевић зна. Даље, овај шта не знам више ни шта сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте нам дужни оно, одговор на оно питање код Кадијевића, па почните.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи да ли је то питање, значи рекао сам који је мој предлог био, да ли је значи онда 21. кад сам ја био код генерала Кадијевића, да ли је онда у оно време планирано значи у случају да се открије кривично дело, место значи да је почињено кривично дело коме би то спаковали и ту сам лепо, ја предлажем да позове на састанак. Ја сам, значи треба госп. Мркшића питати зашто сам ја позван на састанак, да ли можда му је Аца Васиљевић рекао, Аца Васиљевић је директно преносио значи податке своје по командној линији, преносио је Кадијевићу, како ја код Кадијевића ја обичан војник. Ја сам мислио из захвалности можда, значи да ли је због тога треба питати генерала Мркшића и пуковника Шљиванчанина шта се дешавало и зашто сам ја позван прво то да се пита генерал Мркшић, зашто сам ја позван код Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госп. Вујовићу да ли сте видели кога од официра ЈНА на Овчари.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не могу се сетити ког сам видео све. Не могу се стварно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте видели војску, итд., било је пуно мештана, да ли сте официра који.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нисам, нисам стварно, не нисам него не могу да се сетим, не могу да се сетим, можда и јесам, али небитно, пролазили смо, видите да је тамо било 80. крагујевачка бригада, ја уопште не знам да је та јединица тамо била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били том приликом наоружани кад сте били на Овчари.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да имао сам аутоматску пушку, носио сам у раме иако нисам могао да пуцам, али значи да недај боже нешто било онда би ја раскрварио рану и све да је било да нас је неко напао разумете, па нисам тај крвник да себи дерем рану да би пуцао на некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам схватио ви сте са Женевском конвенцијом упознати тад када сте служили војни рок.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Онда су нас упознали ја сам тако рекао ја не знам да сам упознаом, можда јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тако сам схватио Вашу изјаву из истраге.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не сећам се ја тога, али ја претпостављам да су нас све упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо за време ових дешавања.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па није нико спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико ништа овај посебно потенцирао на томе, упознавао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нисам, можда су имали смо политичку наставу за време 81. године у Никшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми још само да ли познајете и од када Хусник Ивицу сада Атанасијевић Ивана.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Хусника сада кад сам га видео, сад знам напамет имена и свих које не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи и њега сам знао пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте га од раније.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Од раније сам га знао све ове остале оптужене знам од после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о њему. Јели он био у некој од тих група, у једној сте били ви 7-8 у другој је био Станко, па у том смислу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Одмах ћу вам објаснити, зашто сам ја потребан као командант Територијалне одбране. Зато што нико од нас није био на истом правцу. Сви смо били на различитим правцима, од свих ових зато је потребан командант Територијалне одбране који је то ујединио и наредио, то је један основни разлог. Зашто се капетан, још ово да вам, мислим видни су то елементи које морам. На пример зашто је капетан Радић тамо у овоме у Хагу. Не знате зашто, сад ћу вам ја објаснити. Зато што је што ви кажете лева суподредица и Територијална одбрана била као тамо територијалци били су код њега у јединица, значи њега су ухапсили, само из једног основног разлога, његов правац је изгурао борбу, најбољи је био, значи најпоштенији командант, значи само с тим, с тим како је он најбољи био, они хоће да направе као јаку формацију Територијалне одбране која је сачињавала ту чету, и јаку леву суподерицу,, значи по завршетку рата 18. значи наређено је да се врате Територијална одбрана и Добровољачка јединица свијим штабом. Капетан Радић је због тога ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто је ухапшен капетан Радић, нећемо да расправљамо зашто је ухапшен кап. Радић.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Битно је, па молим вас саслушајте ме, то је битно, то је битно, стварно је битно, јел капетан Радић је хтео да каже решено је све, нека погледају тамо ко је организовао, то је битан елеменат, значи само да каже, вратили се својим штабовима Територијалне одбране, направљена је формација Територијалне одбране и сад кап. Радић је назвао територијалце као што су сви звали мештане територијалцима. Ми нисмо имали формацију никакву, што ћемо кроз исказе сведока и остало доћи. Само ово је кратак елемент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи кап. Радићу је исто напаковано, исто тако и господин сведок сарадник, њему су сто посто тамо рекли «ма шта, причај добићеш 40 година», али видећемо све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Хусник Ивица односно Атанасијевић Иван тада у тим.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не знам нисам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, за време тих борби, за ослобађање Вуковара не знате ни где је био ни шта је радио, само га знате од раније из неког ранијег периода као мештанина Вуковара.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли сам ја њега видео сад одмах по ослобођењу, или сам га видео не могу да се сетим, у борбама га нисам видео. За време рата га нисам видео. Ја сам 4.11. рађен а 15.11. се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Перић Јовицу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Перић Јовицу исто се не сећам, не сећам се из рата, ја њега сам чак после рата видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милана.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Војновић Милана после рата сам упознао, он је био на другом правцу, њега сам виђао, али он је био на неком другом правцу мислим да је чак био у Велепромету, уопште није био са мном на правцу. Нико значи од ових који су овде овај осумњичени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто да кажете.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Него сам заборавио, о томе се ради, ја сам овде записао, па више не могу да пишем, молио сам вас за лап-топ ви сте ми одобрили, али ја сам писао управнику, управник је рекао да не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није никакав проблем. Рекао је да не може јел, значи технички, не знам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Е сад гледајте, за Нови Сад ми је управник тамо одобрио, управник у Новом Саду, међутим, господин Алимпић ми није одобрио и тако да ја не могу добити, овај, схватите ме овај, значи ја ћу Берчан, госпо. Берчан приликом обиласка овај мислим да вам само укажем на неке неправилности шта се ради. Ја бих вас замолио чак не могу

добити ни маркер обични, маркер јел може неко попит течност. Па ми смо овде специјални, ми смо специјално затворени стварно. И ми морамо бити задовољни само што нисмо у казаматима и то је специјално значи за нас ова привилегија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, претпостављам да има и овде надзорних и неких надзорних судија у вези притвора, или браниоце да се обрате у том смислу што овај суд и ово веће може да уради у том неком техничком смислу, а не коси се са правилима кућног реда притвора, мислим да вам изађемо у сусрет максимално, али не смемо се косити са правилима кућног реда.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не мислим, ја немам тајне, ја бих све то написмено ставио да ви анализирате све ове изјаве комплетно, јер ја ипак сам тај који је из Вуковара, који је пун тих елемената. Нећу више причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања. Заменик ОЈТ-а.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Неће вас микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ово није сметња.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Ја сам пажљиво слушао шта је говорио данас господин Вујовић. Упознат сам и са његовим исказом који је дао истражном судији приликом привођења б-ог.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Молим вас ја сам ухапшен 21.3., немојте ми привођења, ја сам лишен слободе 21.3. молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу слушали смо вас пажљиво већ сат и нешто времена, дозволите да чујемо питања заменика ОЈТ-а.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Овај, дакле, слушао сам шта је данас рекао Мирољуб Вујовић, пред собом имам и записник који сам прочитао више пута са његовог саслушања од 6. јуна 2003. истражном судији Окружног суда у Новом Саду.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Који датум, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6. јун.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: На 4. страни тога записника стоји нешто што код мене ствара једну недоумицу па бих волео да се то предочи и да то разјаснимо, па сад да ли ћу ја то сада учинити или ћете ви председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је то?

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: То је како бих га ја назвао мислим да је то четврти пасус, па каже овако сад ћу вам рећи, први, други, четврти, пети, шести, седми, осми и девети ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одозго.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Одозго, да. «Ово српско становништво није било као територијална», ако можете да ме пратите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Који је то ред извињавам се, која страна.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Четврта страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четврта страна вашег записника о саслушању од 6. јуна, од 6. јуна, то је оно прво код судије Татића.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Отприлике који ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 4. страна, четврти пасус, како рече заменик, по потом девети ред у том пасуду, јел.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Видите ако ми дозволите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последња реченица почиње речима «Ово српско становништво».

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Ако ми дозволите ја бих прочитао цело то на шта сам мислио. Из једног дела се један смисао изводи из другог други, на крају трећи, па да видимо шта је то уствари ако дозволите. Значи каже овако: «Ово српско становништво није било као територијална одбрана него су само тамо смештени били као избегли. Нисмо имали никакве формације и на питање судије како је дошло до тога на који начин да је постанем руков. вероватно руководилац територијалне одбране од датума који сам горе навео, објашњавам то скупљено становништво по

српским кућама је организовано а ја изабран од тог истог становништва за руководиоца територијалне одбране».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел је дошао покојни Баца?

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Дозволите само да овај.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Довршите до краја ово. Пок. Баца је дошао 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите, станите господине Вујовићу.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Ја сам на почетку рекао да ме пустите да прочитам то до краја зато што има један смисао из почетка па мислим да сам довољно јасно говорио, па бих молио да ме не прекидате јер овај ни ја нисам никог прекидао кад поставља питања или кад даје исказ. Значи докле смо стигли, «А ја изабран од тог истог становништва за руководиоца Територијалне одбране, јер је дошао пок. Стојчић Баца који је у то време био како сам ја мислио командант Територијалне одбране српске области, Славоније, Барања и Западни Срем. Мислим да је дошао у цивилу, а на униформи онда сам ја на једном збору мислим да је било у Хотелу «Дунав» ја сам предложен али нисам изабран за руководиоца Територијалне одбране Вуковар и радио сам само то месец и по дана јер сам био упуцан у леђа, итд.». Значи сада је питање да ли је или није тада изабран за то место руководиоца Територијалне одбране и шта је то радио тих месец и по дана?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја се извињавам, јел то мислите на ул. Петрова гора, кад сам се пребацио пошто је ту измешано, или јел мислите на овај када сам последњи пут од 28. Овде је с брда, с дола, ја сам рекао да је господин Татић био пијан, а и сад молим Вас објасните шта Вас интересује, значи да ли вас интересује то кад сам прешао на Петрову гору или кад сам постављен 28.11. конкретно које питање, није ми јасно кад је ово, кад вам кажем ово с брда с дола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Дунав?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Хотел Дунав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То сам напоменуо да сам у почетку мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте у Ердуту постављени од стране Стојчића Баце, јел тако у Ердуту, овде причате о Дунаву.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па том сам напоменуо, погледајте па добро је што се овде снима све, па ћете видети да сам ја споменуо да је пок. Баца дошао у Вуковар после 21. значи после онога како сам био код Кадијевића пар дана после тога, да су ме обавестили значи да је дошао неки команднат Територијалне одбране српске области, да је одржан кратки састанак, да сам у почетку мислио да је то било у хотелу «Дунав».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да сте у почетку мислили.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Мислио, али нисам сигуран, пошто сам се онда касније сетио да је то уствари овај хотел био срушен, значи негде другде је био одржан тај кратки састанак. И онда сам касније у Ердуту постављен, значи рекао је да дођем у Ердут, значи 28. ја сам дошао и онда сам постао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али заменик вам је предочио и ове констатације записничке сасвим у реду, где каже «објашњавам то скупљено становништво по српским кућама је организовано, а ја изабран од тог истог становништа за руководиоца територијалне одбране, од тог истог становништава.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па погледајте, господин Татић је био пијан, схватите да је био пијан, он је то с брда, с дола, па прочитајте комплетно видећете како је с брда, с дола састављено, јел то доликује, па то уопште није истина да сам ја тако читао. Он је дао ја сам 3 месеца, 2 месеца сам био у самици, након 2 месеца мене су ухапсили кући, сад да вам кажем, 7 дана, након 7 дана су ми рекли да сам ухапшен два пута сам испитиван, после тога ми једноставно овако «причаћеш ти», мени самица, два месеца сам у самици, у самицу су ме довели на испитивање, ја изгубљен, 2 месеца сам био у самици, а уредно сам се одазивао на сваки позив и онда ово, дум, причај, да овај, пијан вриштао је на све и ево шта је направио, па прочитајте, видећете људи шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите замениче.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Значи, ајде да пробам да поједноставим ствар.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Никакве организације значи није било, то хоћу да кажем.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Да пробам да поједноставим ствар. Да ли је од скупљеног становништва по српским кућама изабран за руководиоца Територијалне одбране или не?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ко, ја. Не, нисам изабран, предложен сам значи, где ме је код пок. Радована Стојчића Баце и 28. сам изабран. Што значи после ослобођења Вуковара.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Шта значи овај задњи део реченице који је ушао у записник под условом да је то ја бих рекао, «радио сам само то месец и по дана, па сам био упуцан и лечен на ВМА», само задње што сам прочитао.

Шта је то радио, «само сам то радио месец и по дана».

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Месец и по дана. Да, јасно ми је. Погледајте ево то сад видите како је то испреплетано, али ћемо то објаснити, значи ја сам око месец и по дана радио тај посао, значи по постављењу мом, у међувремену сам ја рекао упуцан. Само што је овако с брда, с дола сложено, значи 28. сам постављен, 11.12. сам рањен, упућен сам значи био сам на ВМА нисам упућен него сам отишао, на Златибор нико ме није упутио, отишао сам на Златибор да се одморим имао сам тамо сам чекао Нову годину са двојицом браћом мојим, мојим снајама, они ће посведочити није то проблем, значи и онда кад сам се вратио још пар дана сам ту функцију обављао и то сам објаснио да није било потребе да се формира територијалне одбрана кад су већ постојеће јединице биле присутне на терену Југословенске народне армије и прихватио сам се само Секретаријата народне одбране јер није било, нисам могао те две функције уједно да обављам. Ако сте ме разумели, ако није нешто јасно ја ћу још појаснити.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Чини ми се да је данас рекао приликом свог исказа да није учествовао у борбама за ослобађање Вуковара 18.11. или кад је то већ било јер је био рањен.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Ја бих молио да му се предочи онда или ћу ја то предочити сам, можете и ви наравно. Страна 4 записника о саслушању код истражног судије па каже овај «на питање тужиоца да ли сам учествовао у борбама за ослобађање Вуковара», па каже «Вуковар је ослобођен 18.11.1991. године, учествовао сам у тим борбама као војник имао сам униформу и на тој униформи....», значи шта је овај од та два тачно, да ли је учествовао или није учествовао обзиром на разлике у исказима.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја сам учествовао у борбама за ослобођење Вуковара, то се подразумева од 14.09. до 18.11., није у Вуковару рат трајао 18. само кад је ослобођен него од 14.9. до 18. значи учествовао сам у борбама за ослобођење Вуковара али нисам у завршним операцијама учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овога што је заменик сад прочитао, дакле, то је тај записник о саслушању вашем код истражног судије би се дало закључити а ви заиста нама овде јесте реко да по повратку са ВМА 14.11. односно 15.11. да више нисте учествовали ни у каквим борбама, па из овога се да закључити да уствари јесте учествовали у тим борбама али па Вас заменик пита јесте или нисте. Ви кажете да нисте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нисам, али само прво и основно узмите папир мој са ВМА па видећете да ја нисам могао да учествујем и онда ћете видети како је ово накарадно с брда, с дола...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је нешто друго. Како би овјашњавате.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Како да учествујем, ја сам прострелну рану имао, нисам ја био о... ја сам прострелну рану имао у рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде записничке констатације објашњавате чињеницом да се нисте баш добро разумели са истражним судијом.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па то нисам хтео на суду смо тако констатовали да је лакше, да не кажемо да је пијан, али сад кажем да је био пијан. Онда нисам хтео рећи, али сад кажем.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Ја сам и поставио то питање да бих разјаснио неке ствари, а ни због чега другог нисам. Рекао је Мирољуб Вујовић да је он био обичан војник, практично је био водич војске која не познаје терен, да војска не би изгинула па да је он зато служио, да је таквих било још 7-8.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па можда и више касније, не могу да се сетим.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Мислим, колико се ја сећам, ја сам тако бележио када је он давао исказ. Овде имам исказ његов из претходног поступка јели, где он каже да је а и данас је то потврдио да је добио од Милета Мркшића који му је био командант бригаде маскирну униформу коју је тада и обукао, па сам хтео да поставим питање овај, да ли је још неко од тих људи који је показивао терен добио од Мркшића такву униформу, односно да ли он када је био тако обичан војник и водич, како објашњава чињеницу да је баш код Милета Мркшића који је био командант бригаде добио ту маскирну униформу и да ли је уобичајено да командант Мршић дели маскирне униформе свакоме од тих водича?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Могу да одговорим. Мени је жао што господин јавни тужилац неће да чује шта сам ја вама објашњавао пола сата и јако сам лепо објаснио због чега и из ког разлога сам мислио прво да сам добио, а касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на питање да ли је неко други иза вас добио маскирну униформу позван на пријем итд.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Код генерала Кадијевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Колико ја знам, само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је добио још неко маскирну униформу или само ви. Мислим од ових 7-8 из групе са вама.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па сви су добијали, добијало се максирних униформи, то је мени је донео баш нову да идем као нову да не идем поцепан, ја сам имао униформу, ја сам у почетку само био у цивилу, онда смо ми одмах задужили

униформе, имао сам и ја касније маскирну униформу, само је донео нову униформу да не идемо у прљавој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и остали су дакле, из групе ваше, ових 7-8 вас што је било из других група добијали маскирне униформе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: И маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Мркшића или од неког другог команданта.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па откуд знам, сви су доносили, војска је доносила униформе, она нас је задуживала само.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Да ли је још неко осим њега, овај, пребациван хеликоптером на лечење у овај на ВМА и био ишао тамо уз пратњу тих официра високих?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па највероватније, је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па не знам ја по имену, па рат је био како је ко рањен тамо је значи хитно хелидром био за пренос рањеника, ко зна колко је, нисам ја тамо писао, то морате питати овај оне који су тамо превозили. То је нормално да су превожени рањеници, сви не само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама причајте, нама одговарајте, заменик пита преко нас.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Како објашњава чињеницу свог ајде да кажем тако брзог успона након рата, овај од обичног војника и човека који је показивао терен до команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замениче то је закључивање.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ: Нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Драгољуб Станковић: Ја бих молио да оптужени објасни нама да објасни ове карте што је приложио

суду. Ми смо видели да је то туристичка али нисам видео каква је ова друга карта.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ево имам ја, а може и та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста карта, само што је штампана касније а што је штампано касније то је и уцртано, то је ново стање.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је 90./91. а ово је карта значи коју видите овде има баш уписано пок. горе Томанића где је погинуо за време ослобођење Вуковара значи то је 1992. година ако није чак и 1993., 1992. година, значи ја сам.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Драгољуб Становић: Ако сам ја добро видео да постоји још нека карта осим те.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, да, то је ова ево је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево је ту.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи, није постојала, није уцртано у карти ул. Петрова гора, то су виногради некад мог деде били, није све комплетно, али део улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовићу ту карту додајте заменику ту вашу карту заменик да погледа.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Драгољуб Станковић: Добро ово су туристичке карте. Само ми реците ви сте били у ситуацији да колико сам ја разумео да саветујете Кадијевића, Мркшића, око тога на који начин да се ослободи Вуковар и како је најбоље да се то постигне, најефикасније, па с тим у вези бих хтео да вас питам одакле вама то војно-техничко и војно-тактичко сазнање, да ли сте завршили неке школе, или нешто друго.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не никакве, ја једноставно сам тамо живео 28 година и познајем сваки ћошак. Ја сам објаснио да ја познајем Швапско брдо се налази значи на брду, на брду читав Вуковар се, као деца смо се бацали низ то брдо итд., играли, значи ја познајем Вуковар и рекао сам шта је битно, кад се избија и Шесте пролетерске дивизије, разумете избија се исто на брдо једно, то је све брдо једно које логично јел они не познају нису из тог краја, он је добио своје топографске карте

које ко зна какве су биле у оно време и на основу тога делују по правцима.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Дргољуб Станковић: Да ли су војне старешине којима сте то саветовали послушали ваш савет и предлог?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, нису ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете објаснити заменику.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Рекао сам ја у почетку касније, то сам објаснио све сам то објаснио, хоћете да вам поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Драгољуб Станковић: Не, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, остали браниоци. Добро.

Констатујем да питања за оптуженог нема.

10 до 2 је, претпостављам да смо сагласни сви да наставимо сутра у 10,30, тј. 9,30 са саслушањем оптуженог Станка Вујановића. Да не почињемо сад могли би смо евентуално још увентуално пола сата до пола три али мислим да нема потребе. Ајмо тако онда урадити.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

